

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๙/๒๕๖๘

ในพระปรมາภิราชพระมหาภักษริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	ผู้คัดค้าน
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตนจันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นภริยาของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบร ๑ ปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมาตรา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก

ตำแหน่งพบร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติกรรมร่าเริงผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ขอให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่าเริงผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับซ่อมทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระบวนการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้อีกเจ้าคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา หากไม่สามารถบังคับได้ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕, ๑๑๖ ประกอบมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๓

ผู้ถูกกล่าวหายืนคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมือง ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้นเท่านั้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามกฎหมายแต่อย่างใด จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการ หรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ เมื่อนับถึงวันที่ยื่นคำร้องนี้เกินกว่าสิบปีแล้ว ทั้งไม่ปรากฏว่าความร่าเริงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหา

กระทำความผิดร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการ การเมืองไม่ปราภูมิว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติ มิชอบจาก หน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจได้ส่วนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งเกินห้าปีได้ ทรัพย์สินต่าง ๆ ตามคำร้องเป็นรายได้จากการ ทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว มิใช่ทรัพย์สินของ ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร้าย ผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาพ้น จากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเปรียบเทียบบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อผู้ร้อง และแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนรวมทั้ง การมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ เมื่อนับถึงวันยื่นคำร้องเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี นับแต่วันที่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยได้รับ เงินหรือทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินฝากในบัญชีธนาคาร ได้มาจากผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ แต่ผู้ร้องยื่น คำร้องเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่าสิบปี และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เมื่อนับถึงวันยื่นคำร้องเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่น

คำร้อง เงินฝากในธนาคาร และที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่าสิบปี และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เมื่อนับถึงวันยื่นคำร้องเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้อง เงินฝากในธนาคาร และที่ดินไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยข้อหาเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สั่งในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่

ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับคำแทนงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากคำแทนงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และกรณีพ้นจากคำแทนงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้อือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญนี้ด้วย และตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและคู่สมรส ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปได้ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากคำแทนงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔ ปี เปรียบเทียบกับบัญชีกรณีเข้ารับคำแทนงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ มุคลค่ารวม ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยว่า佳เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๔

คณะกรรมการได้ส่วนร่วบรวมพยานหลักฐานและได้ส่วนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา
ร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติอยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา
และผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท

ปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหา y ยื่นคำคัดค้าน
แก้ไขคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยซึ่งขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่น
คำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านสรุปใจความว่า ผู้ถูกกล่าวหาพันจาก
การเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปี ทั้งในกรณียังไม่มีความชัดเจนว่า
ความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัด
แจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาระทึกความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๔๕ ซึ่งให้อำนาจแก่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่พันจากตำแหน่งไปเกินห้าปี แล้วได้ และยังอยู่ในเวลาสิบปีที่
สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยขึ้นได้ส่วนต่อไปตามมาตรา ๔๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรม
และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่กระทำการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการ
ปฏิบัติหน้าที่ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน ถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือ
ประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ผู้ร้อง
จึงไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นได้ส่วน การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นได้ส่วนไม่ชอบด้วย
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา
๔๕ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ในข้อนี้ได้ความตามทางใต้ส่วนโดยนางสาวสุภาณณ์
พฤกษ์ชัยกุล กรรมการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีนี้เบิกความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีอำนาจ
ยกเรื่องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้เนื่องจากมีหลักฐาน
ปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะ

พันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปีก็ตามแต่เป็นการได้ส่วนในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาแล้วยังไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง สำหรับความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติก្សามายกำหนดให้เป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นคดีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นกับรัฐอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ที่กำหนดให้การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติให้อีกว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้เลื่อนห้ามออกหรืออดถอนจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี ซึ่งแตกต่างจากคดีทุจริตทั่วไป และตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและได้ส่วน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายเรื่องกล่าวหาไปยังหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อดำเนินการแทนได้ในกรณีที่มิใช่ความผิดร้ายแรงแต่ไม่รวมถึงกรณีร้ายแรงผิดปกติ แสดงให้เห็นว่าเรื่องกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐร้ายแรงผิดปกติเป็นเรื่องกล่าวหาที่เป็นความผิดร้ายแรง เนื่องจากลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุถึงวันที่มีการกล่าวหา และ (๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็น

เจ้าพนักงานของรัฐ หรือพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้น ไตรส่วนได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจาก ตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี ตามบทบัญญัติตั้งกล่าว แสดงว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถรับหรือ ยกเรื่องกล่าวหาที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปีได้ ถ้าเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัด แจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แต่ ต้องไม่เป็นเรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุถึงวันที่มีการกล่าวหา คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ ความว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไตรส่วนหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้า ปีแต่ยังอยู่ในระยะเวลาสิบปี โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งว่า มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติอยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ บิดา มูลค่า รวม ๖๓,๒๖๘,๔๗๔.๕๘ บาท ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักนายกรัฐมนตรีอัน เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญเพียง ๑ ปีเศษ การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นการเพิ่มขึ้นผิดปกติ หลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไตรส่วนและเรียกผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ มาชี้แจง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าทรัพย์สินในชื่อผู้ถูก กล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นมูลค่าสูงมากถึง ๓๖,๕๓๐,๒๖ บาท อันแสดงให้เห็นโดยประจักษ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามไม่สามารถชี้แจงที่มาของ ทรัพย์สินดังกล่าวได้ กรณีดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาร้าย ผิดปกติ ทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ กำหนดการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นความผิดฐานร้ายผิดปกติ ให้ถือ

ว่าจะทำการทุจริตต่อหน้าที่และให้ลงโทษไว้ก็ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งแล้วแต่กรณีโดยไม่ต้องสอบสวน หรือข่มติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ส่อแสดงว่า กฎหมายมาตรานี้บัญญัติให้การรับรายงานผิดปกติของเจ้าหน้าที่ของรัฐเทียบเท่ากับการทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่ง มีบทกำหนดโทษสูงโดยไม่จำต้องมีผู้กล่าวหาแต่อย่างใด ความผิดฐานรับรายงานผิดปกติจึงเป็นการกระทำที่ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และเป็นข้อยกเว้นทำให้ผู้ร้องสามารถพิจารณาเรื่องดังกล่าวแม้จะ เกินห้าปีก็มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นการที่ผู้ร้องดำเนินการໄต่สวนพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหา รับรายงานผิดปกติและยืนคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลังจากครบ ห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้อง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขณะ ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่ามีการร้องเรียน หรือฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีว่าผู้ถูก กล่าวหาประกอบต่อหน้าที่ ทุจริต หรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ย่อมไม่มีหลักฐานแสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริต ร้ายแรงนั้น เห็นว่าเมื่อศาลรับฟังแล้วว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นสูงมากผิดปกติในระหว่างที่ผู้ถูก กล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำเลขานุการสำนักนายกรัฐมนตรี ภายในระยะ ๑ ปีเศษ เป็นการกระทำที่ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดแจ้ง แม้ไม่มีผู้ได้ร้องเรียน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีผู้ถูกกล่าวหา ก็ทำให้พฤติกรรมแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไปไม่ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาฟัง ไม่เข้า แต่เนื่องจากองค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน การที่จะ วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหารับรายงานผิดปกติหรือไม่นั้น ไม่เป็นประโยชน์แก่คดีอีกต่อไป จึงไม่จำต้องวินิจฉัยใน ประเด็นดังกล่าว.

นายนพดล คชรินทร์

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๖๙/๒๕๖๘

ในพระปรมາภิราชพระมหากาฬตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	ผู้คัดค้าน
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระบุข้อหาตามมาตรา ๔ มาตรา ๔ (๑) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นบิดา ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา และ

ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับคำแทนเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากคำแทนเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากคำแทนมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากคำแทนพบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติการณ์รำรวยผิดปกติ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยการเปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วเห็นว่ารายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา บิดาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๙ บาท เพิ่มขึ้นผิดปกติ มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงและผู้ร้อง ได้ส่วนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วพอฟังได้ว่า ทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรำรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ดังต่อไปนี้

๑. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท รวม ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท

๒. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา-ตราด บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๑๑๗-๒๔๑๖๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก

๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท

๓. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๑,๐๐๐ บาท รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท

๔. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาชอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชี เงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๖๗๔.๐๘ บาท รวม ๑,๐๐๐,๖๗๔.๐๘ บาท

๕. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาชอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชี เงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๖๖๔.๓๘ บาท รวม ๓,๖๖๔.๓๘ บาท

- ๔ -

๖. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท

๗. เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีสะสมทรัพย์เลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๔๔๔-๑-๐๐๙๗๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๕๔,๐๐๐ บาท

๙. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๔๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๒๗,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท

๑๐. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๔๘๔-๑๐๑๙๙๑๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๓, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๗๑๐, ๘๗๘๗๑๑, ๘๗๘๗๑๒, ๘๗๘๗๑๓, ๘๗๘๗๑๔, ๘๗๘๗๑๕, ๘๗๘๗๑๖, ๘๗๘๗๑๗, ๘๗๘๗๑๘, ๘๗๘๗๑๙, ๘๗๘๗๒๐, ๘๗๘๗๒๑, ๘๗๘๗๒๒, ๘๗๘๗๒๓, ๘๗๘๗๒๔, ๘๗๘๗๒๕, ๘๗๘๗๒๖, ๘๗๘๗๒๗, ๘๗๘๗๒๘, ๘๗๘๗๒๙, ๘๗๘๗๒๑๐, ๘๗๘๗๒๑๑ และ ๘๗๘๗๒๑๒ ตำบลหัวใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท

๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้สั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวย ผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม ทั้ง ๑๒ รายการดังกล่าว รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่ เกี่ยวกับการรับซ่อมทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่อนโน้มไว้ว่าด้วยกรณีใด ๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้ แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่อนโน้มให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๘ ประกอบมาตรา ๔๔ และมาตรา ๘๓ หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายใน ๑๐ ปี

ผู้ถูกกล่าวหายืนคำคดค้านแล้วแก้ไขคำคดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานธิการนายกรัฐมนตรี เป็นตำแหน่งซึ่งไม่มีข้าราชการในสังกัด ไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรือด่วนกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี และไม่มีความชัดเจนว่าความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดกระทำการใด ๆ ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ที่จะเข้าข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๔ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปีแล้วได้ และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๔๙ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทรัพย์สินตามคำร้องเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร้ายแรงผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนคำคดค้านว่า ผู้ร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติเกินกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๔, ๔๙, ๑๙๘ คดีจึงขาดอายุความแล้ว

ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ มิใช่ทรัพย์สินที่ได้มาจากการผูกภกติล่าหาหรือเป็นทรัพย์สินของผู้ภูกภกติล่าหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทนแต่อย่างใด ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยืนยันว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ก่อน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ และก่อน ๕ ปี นับแต่ผูกภกติล่าหาพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผูกภกติล่าหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ได้มา ก่อน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) คดีขาดอายุความ ๕ ปีแล้ว ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ที่เป็นเงินฝาก เป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน รวมทั้งเงินที่ได้จากการนำวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ สามี เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว และเป็นทรัพย์สินที่ได้มา ก่อน ที่ผูกภกติล่าหาจะเข้ารับตำแหน่ง สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผูกภกติล่าหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท มอบให้ผูกภกติล่าหาไปดำเนินการต่อเงินดังกล่าวมาจากเงินที่ได้จากการแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผูกภกติล่าหา และเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ที่ผูกภกติล่าหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มา ก่อน ผูกภกติล่าหาจะเข้ารับตำแหน่ง ที่เป็นชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผูกภกติล่าหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ จึงมิใช่ทรัพย์สินที่ผูกภกติล่าหาได้มาโดยร่วมมือผูกภติ ขอให้ยกคำร้องที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ จึงมิใช่ทรัพย์สินที่ผูกภกติล่าหาได้มาโดยร่วมมือผูกภติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ และเกิน ๕ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) โดยไม่ปรากฏพฤติกรรมใดๆ ที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ได้มาก่อน คดีจึงขาดอายุความ ๕ ปีแล้ว ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ในส่วนเงินฝากเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาจากการเล่นหุ้น Forex สำหรับที่ดิน ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินกำไรจากการเล่นหุ้น Forex รวมกับเงินที่เคยได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และนายเจริญ สวัสดิ์พาณิชย์ ปู่ของผู้คัดค้านที่ ๓ รวมกันนำมาซึ่อร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวม ไม่ได้ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ เนื่องจาก เหตุคดีนี้เกิดขึ้นในช่วงบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ขณะผู้ร้องยกเรื่องขึ้นไปต่อส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้แล้ว ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้แล้ว ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๐ ประกอบมาตรา ๕๘ กำหนดเรื่องระยะเวลาในการตีต่อส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ต่างหากจากเรื่องอายุความ และตามมาตรา ๕๕ มิได้ระบุเรื่องอายุความไว้แต่อย่างใด ทั้งการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่วมผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ว่ากรณีการมีทรัพย์สินมากผิดปกติ การมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ การมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ และการได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบปรับฐานกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕, ๘๐ และมาตรา ๘๑ และพระราชบัญญัติประกอบปรับฐานกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๘ ประกอบมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๓ ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะอันเป็นการร่ำรวยผิดปกติ หลักเกณฑ์วิธีการไต่สวนตามที่บัญญัติเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต่างจากหนี้ที่ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ที่เจ้าหนี้ใช้สิทธิในการที่จะบังคับให้ลูกหนี้กระทำการหรืองดเว้นการอันได้อันหนึ่งเพื่อชำระหนี้ตามมูลหนี้ที่สามารถบังคับได้ตามกฎหมายดังเช่นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินตามคำร้อง แม้เป็นการบังคับมาจากทรัพย์สินซึ่งอาจเป็นผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องสูญเสียทรัพย์สินหากผู้ถูกกล่าวหาพิสูจน์ไม่ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็เป็นผลมาจากการได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยมิชอบอันขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ประพฤติทุจริตไม่อาจยึดถือทรัพย์สินไว้ได้ต่อไป อันเป็นผลทางกฎหมายที่มิได้เกิดขึ้นจากการก่อหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เป็นมูลเหตุแห่งสิทธิเรียกร้องสามัญและผู้ถูกกล่าวหาสามารถยกເອາຍຸຄວາມໜີ້ຕ່ອສູ້ຜູ້ຮ່ວມໄດ້ ການຢືນດັບກຳນົດຫຼັງນີ້ແມ່ນການທີ່ຈະມີຄວາມສັບສົນໃຫຍ້ວ່າ ໄດ້ກຳນົດຫຼັງນີ້ແມ່ນການທີ່ຈະມີຄວາມສັບສົນໃຫຍ້ວ່າ

ระยะเวลาในการໄต่สวน รับ หรือยกเรื่องขึ้นพิจารณา ได้ความว่าคดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาแล้วพบว่ามีพฤติกรรมร้ายแฝงปกติ จึงดำเนินการໄต่สวนเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๑๕ และ เมื่อໄต่สวนแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแสดงที่มาของทรัพย์สินมูลค่ารวมถึง ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้ อันส่อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มามาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบด้วยหน้าที่ โดยเฉพาะทรัพย์สินนั้นมีมูลค่ารวมมากถึง ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ยิ่งชัดเจนถึงหลักฐานชัดแจ้งและ ความเสียหายร้ายแรง หาจำต้องได้ความอีกว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดหรือได้ทรัพย์สินมาด้วยวิธีการ ใดและอย่างไรไม่ เพราะมิฉะนั้นแล้วจะไม่สมความมุ่งหมายของกฎหมายที่ไม่ให้ผู้ประพฤติทุจริตยึดถือ ทรัพย์สินไว้ได้อีกต่อไป และในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินดังเช่นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหามี ภาระการพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการร้ายแฝงปกติตามมาตรา ๑๑๙ วรรคสอง และมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหามีโอกาส ใช้สิทธิดังกล่าวและนำสืบพิสูจน์สิทธินั้นแล้วในชั้นไต่สวนของศาล ดังนี้ กรณียอมเพียงพอให้ฟังได้ว่า ปรากฏหลักฐานชัดแจ้งแล้วว่าผู้ถูกกล่าวมีพฤติกรรมร้ายแฝงปกติและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงเข้าองค์ประกอบข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ แม้จะล่วงพ้น กำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ก็ชอบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยก เรื่องขึ้นพิจารณาได้ ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ แต่เมื่อองค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากมี

ความเห็นในทางตรงข้าม อันมีผลให้ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องและพิพากษาคดีร้อง จึงเห็นควรไม่มีคำนิจฉัยในประเด็นอื่นต่อไป.

นายชวัลิต อิศรเดช

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๖๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิรัยพระมหาภักตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร	ผู้คัดค้านที่ ๑
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๓
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยืนคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ พ้นจากการตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และ กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมาผู้ร้องตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พบว่าร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สมควรกับรายได้จากเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ล่าม มีพฤติกรรมร่ำรวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ร้องร่ำรวยผิดปกติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๑๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ และได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน จากการไต่สวน ข้อเท็จจริงผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหามีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สมควรกับรายได้จากเงินเดือน ที่อยู่ในข้อของผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ตามรายการทรัพย์สินในข้อผู้ถูกกล่าวหาและที่เป็นเจ้าของรวม รวมจำนวน ๓,๗๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ เลขที่บัญชี ๑๕๔ - ๑๐๑๔๐๐ - ๙ จำนวน ๓,๐๔๔,๙๕๓.๔๒ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๗๐, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๓, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖ และ ๘๗๘๗๗ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัด

เพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ รวมจำนวน ๕,๘๐๕,๐๐๖.๘๔ บาท ประกอบด้วย เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา - ตราด (กม.๓) เลขที่บัญชี ๑๗๙ - ๒๘๑๖๐๐ - ๘ จำนวน ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขานนスマคคี (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๒๐๗๗๒๗ - ๙ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาช้อยวัดบัวขาวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๑๐๑๒๐๕ - ๖ จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาช้อยวัดบัวขาวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๑๐๓๓๐๓ - ๖ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท และเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๗๒๖ - ๒ - ๒๐๗๕๕ - ๙ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ รวมจำนวน ๒๖,๐๔๑,๐๐๐ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝาก สะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด เลขที่บัญชี ๒๖๙ - ๐ - ๔๓๐๕๙ - ๖ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๐๙๑๓ - ๔ จำนวน ๒๙๔,๐๐๐ บาท เงิน ฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล เลขที่ บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๖๔๕๐ - ๖ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางตลาด อําเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี รวม มูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ รวมจำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์

คานแลล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๑๙๙๑ - ๗ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติพร้อมด้วยดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สิน จำนวน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับซ่อมทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว กับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทำการคลัง หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา หากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้ว ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗, ๘๓, ๘๔ ๑๑๕, ๑๑๖, ๑๑๗, ๑๒๕

ผู้ถูกกล่าวหาภัยน้ำคั้ดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้นเท่านั้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามกฎหมายแต่อย่างใด จึงไม่มีอำนาจสั่งการควบคุม หรือกำกับ ให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรือดineรั้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทางทุจริต หรือประพฤติมิชอบเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่อผู้ถูกกล่าวหาภัยน์บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปี

นับแต่วันเกิดเหตุคดีนี้คือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันยื่นคำร้องนี้ต่อศาลเงินสิบปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มีความชัดเจนว่าความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการด้วยความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข่ายกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่ คณะกรรมการ พ.ป.ช. ในการไต่สวนตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏการร้องเรียนหรือการถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าผู้ถูกกล่าวหาบกพร่องต่อหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจาก หน่วยงานเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ทรัพย์สินที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว ไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหา yin banyee แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๗๕ กำหนดว่า การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ร่ำรวยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ พ.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหา yin banyee ได้ร่ำรวยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ พ.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่เกินห้าปี และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๙, ๑๘๘ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องต้องยื่นคำร้องภายในห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่ง

เกินกว่าห้าปี คดีจึงขาดอายุความแล้ว เงินในบัญชีเงินฝากของผู้คดค้านที่ ๑ ตามคำร้องที่ขอให้รับนั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐาน ไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินในบัญชีดังกล่าวได้มาจากการผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คดค้านที่ ๒ ยื่นคำคดค้านและแก้ไขคำคดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ ล่วงเลยมาแล้ว
เกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปี ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓)
ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีการกระทำที่ก่อให้เกิด
ความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่า
บกพร่องต่อหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน
เอกชน หรือผู้ได้มาภรรยา คดีขาดอายุความห้าปีแล้ว ทรัพย์สินของผู้คดค้านที่ ๒ ตามคำร้องที่ขอให้ตกล
เป็นของแผ่นดินเป็นทรัพย์สินที่ได้มาภรรยาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง และเป็นทรัพย์สินของ
ผู้คดค้านที่ ๒ มิใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มารับโดยรั่วไหลผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คดค้านที่ ๓ ยื่นคำคดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิด^{เหตุ}
คือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และ^{เหตุ}
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏ
พฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือ

ประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใด มาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่าห้าปี คดีขาดอายุความแล้ว เงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงินที่ได้กำไรจากการเล่นหุ้น Forex ที่ดินตามคำร้องที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์รวมไม่ได้ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหา yin คำร้องขอให้วินิจฉัยข้อหาเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สั่งในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางใต้สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการใต้สวนของผู้ร้อง และคำแฉลงปิดคดีของผู้ถูกกล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการกรรฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ด้วยการลาออก ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมือง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มืออยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหา yin บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่า

ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຮ່າງຮ່າຍພິດປົກຕີ ຈຶ່ງມືນຕີແລະ ຄຳສັ່ງແຕ່ງຕັ້ງຄນະກຽມກາຣໄຕ່ສ່ວນຕາມຄຳສັ່ງທີ ៨៨/២៥៦២
ລົງວັນທີ ២០ ສິງຫາຄມ ២៥៦២ ແລະ ທີ ៣០៤/២៥៦២ ລົງວັນທີ ២៥ ຕຸລາຄມ ២៥៦២ ເອກສາຮ່າມາຍ ຮ.៥
ແລະ ຮ.៦ ຈາກກາຣໄຕ່ສ່ວນຂ້ອເທົ່າຈົງ ມີພຍານຫລັກຮູານເພີ່ງພອທີ່ຈະສັບສົນຂ້ອກລ່າວຫາວ່າ
ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຮ່າງຮ່າຍພິດປົກຕີ ໂດຍມີທັນພົມເພີ່ມຂຶ້ນມາກພິດປົກຕີທີ່ອູ້ໃນຂໍ້ອັນດີ ຜູ້ຄັດຄ້ານ
ທັ້ງສາມ ແລະ ນາຍວົງສົກດີ ສວສົດ් ພານີ່ຍໍ ຮວມມູລຄ່າ ៦៣,២៦៨,៤២៥.៥៥ ບາທ ຈຶ່ງແຈ້ງຂ້ອກລ່າວຫາວັນທີ
១៥ ມິຖຸນາຍນ ២៥៦៣ ຕາມບັນທຶກແຈ້ງຂ້ອກລ່າວຫາເອກສາຮ່າມາຍ ຮ.២៣ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຍື່ນໜັງສື່ອໜີ້ແຈ້ງ
ແກ້ຂ້ອກລ່າວຫານບັບລົງວັນທີ ២៥ ກຣກງາຄມ ២៥៦៣ ແລະ ຊື້ແຈ້ງແກ້ຂ້ອກລ່າວຫາດ້ວຍວາຈາເພີ່ມເຕີມຕ່ອ
ຄນະກຽມກາຣໄຕ່ສ່ວນໃນວັນທີ ២៥ ສິງຫາຄມ ២៥៦៣ ຕາມເອກສາຮ່າມາຍ ຮ.២៦ ແລະ ຮ.២៥
ຄນະກຽມກາຣໄຕ່ສ່ວນຮົບຮ່າຍພຍານຫລັກຮູານແລະ ຄຳສັ່ງພຍານບຸຄຸຄລແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງມືນຕີວ່າຜູ້ຖຸກລ່າວຫາ
ຮ່າງຮ່າຍພິດປົກຕີ ໂດຍມີທັນພົມເພີ່ມຂຶ້ນມາກພິດປົກຕີ ອີ່ມີທັນພົມເພີ່ມຂຶ້ນມາກພິດປົກຕີທີ່ອູ້ໃນຂໍ້ອັນດີ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາ
ແລະ ຜູ້ຄັດຄ້ານທັ້ງສາມ ຮວມມູລຄ່າ ៣៦,៥៣០,៥៦០.២៦ ບາທ ແລ້ວສິ່ງເຮືອງໃຫ້ອັກສູງສຸດດໍາເນີນກາຣ
ແຕ່ອັກສູງສຸດໄມ່ດໍາເນີນຄົດໃຫ້ໂດຍເຫັນວ່າສໍານວນກາຣໄຕ່ສ່ວນຍັງໄມ່ສ່ມບູຮົ່ນພອ ເນື່ອຈາກຄນະກຽມກາ
ປ.ປ.ຊ. ໄນມີອຳນາຈຮັບເຮືອງໄວ້ພິຈານາເພຣະຜູ້ຖຸກລ່າວຫາພັນຈາກຕຳແໜ່ງທີ່ຖຸກລ່າວຫາໄປແລ້ວເກີນ
ໜ້າປີ ໂດຍໄມ່ປະກຸງຮົນທີ່ເຂົາເຈື່ອນໄຂ້ອັກເວັນທີ່ໃຫ້ຄນະກຽມກາຣປ.ປ.ຊ. ມີອຳນາຈຮັບເຮືອງໄວ້
ພິຈານາຕາມມາຕາຮາ ៥៥ ໄດ້ ເປັນເຫດໃຫ້ຄນະກຽມກາຣປ.ປ.ຊ. ຕັ້ງພົ້ອຄົດເອັນເປັນຄົດນີ້
ຄົດມີປັນຫາຕ້ອງວິນິຈຈັຍປະກາຣາແຮກວ່າ ຜູ້ຮ້ອງມີອຳນາຈຢືນຄຳຮ້ອງທີ່ໄດ້ ໂດຍ
ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຢືນຄຳຮ້ອງຂອງໃຫ້ສາລວິນິຈຈັຍໜີ້ຂາດເປັນຕົ້ນໃນປັນຫາຂ້ອກງາມແລະ ຄຳຄັດຄ້ານ ຜູ້ຄັດຄ້ານ
ທີ່ ១ ທີ່ ២ ແລະ ທີ່ ៣ ຢືນຄຳຄັດຄ້ານທຳນອງເດືອກນ້ວ່າ ຜູ້ຮ້ອງໄມ່ມີອຳນາຈຢືນຄຳຮ້ອງເປັນຄົດນີ້ເພຣະ
ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາພັນຈາກກາຣເປັນເຈົາພັນກັງການຂອງຮັບ ອີ່ມີພັນຈາກຕຳແໜ່ງທີ່ຖຸກລ່າວຫາໄປແລ້ວເກີນໜ້າປີ

ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจจับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไปต่อส่วนได้ การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไปต่อส่วนจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบปรัชญาธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบปรัชญาธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาเว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง... (๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี... แสดงว่า กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับดำเนินการพิจารณาไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาจากบุคคลอื่นหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นเอง หากผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่บัญญัติว่า เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้บทบัญญัติตามมาตรา ๕๕ จะบัญญัติอยู่ในหมวด ๒ การไต่สวน แต่มาตรา ๑๗๕ วรรคสอง ก็บัญญัติให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกรณีรำรวยผิดปกติโดยอนุโลม สำหรับคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาพันจากตำแหน่งประจำสำนักเลขานธิการนายกรัฐมนตรีอันเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี หลังจากผู้ถูกกล่าวหาพันจากตำแหน่งดังนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยกเรื่องขึ้นพิจารณา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหามีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความ

เสียหายอย่างร้ายแรง ตามเงื่อนไขข้อยกเว้นของกฎหมาย คำว่า “เป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” นี้ มีความหมายว่าต้องเป็นการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อหรือมีส่วนก่อขึ้นและต้องปราศจากฐานโดยชัดแจ้งว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงด้วย แต่ตามทางใต้ส่วนไม่ได้ความว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร้ายผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณาเป็นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาระทำการได้นับเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามกำหนดให้สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชา ไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับ ให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการในลักษณะที่จะให้คุณให้โทษ อีกทั้งระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามที่ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ ก็เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่งเพิ่มขึ้นไม่สมพันธ์กับรายได้จึงมีเหตุอันควรสงสัย ที่นางสาวสุภากรณ์ พฤกษ์ชัยกุล กรรมการได้ส่วนและเลขานุการคณะกรรมการ พยานผู้ร้อง เปิกความว่า ความผิดฐานร้ายผิดปกติ กฎหมายกำหนดให้เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโดยให้ไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสาม จึงมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดร้ายแรงนั้น ก็เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติให้อ้วกว่ากรณีร้ายผิดปกติเทียบได้กับการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติอันเป็นมาตรการทางปกครองเท่านั้น หากใช่เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่อันเกิดจากการกระทำโดยผู้ถูกกล่าวหาตามความหมายของเงื่อนไขข้อยกเว้นของบทบัญญัติตามมาตรา ๕๕ แต่อย่างใดไม่ ส่วนที่

ผู้ร้องอ้างว่า การยกคดีขึ้นໄต่สวนของผู้ร้องเป็นการยกคดีขึ้นโดยอาศัยเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร່าร່ารวยผิดปกติตามมาตรา ៥៥ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกคดีขึ้นໄต่สวนได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการໄต่สวนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องขอบแล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ៥៥ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ៥៥ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจาก การเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีแต่เม็ดเดือนจะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นໄต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี แสดงว่า บทบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติคนละกรณีกับมาตรา ៥៥ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ៥៥ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร່ารวยผิดปกติ เพราะถ้อยคำในบทมาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น มิได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ៥៥ บัญญัติไว้ด้วยแต่อย่างใด อันเป็นคนละข้อตอนกับอัำนาจการรับฟังเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยหากบุคคลใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐร່ารวยผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีเช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัตินี้จะให้อัำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นໄต่สวนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็บัญญัติไว้ชัดเจนว่ากรณีต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ៥៥ ด้วย กล่าวคือ หากมีบุคคลใดร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ៥៥ วรรคสอง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้น พิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเลือกแปลความโดยอาศัยแต่เพียง เฉพาะกรณีมีเหตุอันควรสงสัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนท้าย และใช้อำนาจรับหรือ ยกเรื่องขึ้นพิจารณาโดยมิได้นำเงื่อนไขหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ มาบังคับใช้แก่กรณี ด้วย ทั้งที่บทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนต้น บัญญัติไว้ชัดเจนหาได้ไม่ เพราะจะเท่ากับเป็น การแปลความที่ขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่อง ผู้ถูกกล่าวหาร้ายแพดปกติขึ้นพิจารณาเป็นคดีนี้จึงเป็นการไม่ชอบ เมื่อทรัพย์สินที่อ้างว่าร้าย แพดปกติตามคำร้องในคดีนี้เป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไปต่อสวน ข้อเท็จจริงได้เสียแล้ว ผู้ร้องยื่นมายังมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ได้ เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอีกต่อไป

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายวงศ์พร จิราภรณ์

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๖๙/๒๕๖๘

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักษัตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ	ผู้คัดค้าน
	นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตนจันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๔

ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่ตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ต่อมาพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถือเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ส่วนบิดาซึ่งนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นอดีตอธิบดีกรมการปกครอง ผู้ถูกกล่าวหาข้อหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติภาระอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนทำการตรวจสอบรายการทรัพย์สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ รวมทั้งไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่า ทรัพย์สินทั้งที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและบิดาของผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า ๖๓,๒๖๔,๔๒๔.๕๘ บาท กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหารับทรัพย์สินโดยร้ายกาจ ซึ่งต่อมากล่าวหา มีหนังสือชี้แจงและผู้ร้องทำการไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร้ายกาจ แต่ยังคงมีทรัพย์สินรวม ๑๒ รายการ ที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่

๑. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๓,๐๔๔,๙๕๓.๔๒ บาท

๒. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา-ตราด บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๑๗-๒๘๑๖๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท

๓. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี)

บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท

๔. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาช้อยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี)

บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท

๕. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาช้อยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี)

บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท

๖. เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน

บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท

๗. เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีสะสมทรัพย์เลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๔๔๔-๑-๐๐๙๓๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๙๔,๐๐๐ บาท

๙. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๔๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท

๑๐. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๔๔๔-๑-๐๗๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๘ และ ๘๗๘๗๙ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน รวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท

๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙

ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นผู้ก่อกรรมสิทธิ์ ราคา
๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาไม่ติดอยัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑,
๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๓, ๘๗๘๘๔, ๘๗๘๘๕,
๘๗๘๘๖ และ ๘๗๘๘๗ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่
๒๐/๒๕๕ บัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๗๗-๒๔๖๖๐๐-๘ และธนาคาร
กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๒๖-๒-๒๐๗๕๕๙-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ บัญชีเงินฝากธนาคาร
กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด
(มหาชน) เลขที่ ๔๔๔-๑-๐๐๙๗๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา
จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๔๔-๑-๐๙๙๗-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ ไว้เป็นการชั่วคราว และได้ส่ง
สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานรวมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการยื่น
คำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลมีส่วนได้เสียที่
ร้ายแรงผิดปกติเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดมีความเห็นว่า สำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์
พอที่จะดำเนินคดีในประเด็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา
ร้ายแรงผิดปกติหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าสามารถเรื่องข้อพิจารณาได้หากเรื่อง
ดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้
ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการไต่สวน

ผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับความผิดกรณีร้ายผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติให้อธิบายว่าเป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่ง มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือดำเนินการได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือข่มตีคุณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร้ายผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณา และยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งมีการประชุมร่วมกันแต่ไม่สามารถหาข้อยุติกีววกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืบ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๕๓๐,๕๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้ว ให้บังคับเอากับทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบปรัชญาณุญาว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๘ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓ ขอให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่ร้ายผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๕๓๐,๕๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับ

ช่วงทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว พร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใดๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหา ชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้แผ่นดิน จนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘ ประกอบ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาภายนอกคัดค้าน แก้ไขคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลมีจังหวะ
 ข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 การเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น
 เท่านั้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาตามกฎหมายแต่อย่างใด
 จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรือด่วนกระทำการ
 หรือกระทำการใดๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทน
 ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม และลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒
 พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาภายนอกบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
 กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕
 และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบร ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาภายนอกบัญชี
 แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๕๕
 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
 ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ร้องรับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่

ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่วันที่ยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หรือเกินกว่า ๑๐ ปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มีความชัดเจนว่าความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดๆ ทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข่ายกิเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นตำแหน่งไปเกิน ๕ ปี แล้วได้และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยเพื่อรับไว้พิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมใดๆ และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่กระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อนผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณา และไม่มีอำนาจจร่องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ยื่นคำร้องในทำนองเดียวกันว่า คดีขาดอายุความ ๕ ปี ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เพราะผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้ การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสามแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิพานิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒

ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส เดิมผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระบบที่ปรับปรุงข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับธุรกรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับธุรกรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเองคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหา�ื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนั้นในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับธุรกรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งต่อมาพระราชบัญญัติประกอบบังคับธุรกรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นในรายหลังให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับธุรกรรมนูญฉบับหลังนี้ด้วย และตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและคู่สมรส ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปได้ ผู้ร้องได้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ปรากฏตามเอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ ตามทางการไต่สวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหารำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๔ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาราเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหารเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายืนหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยว่าจากเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ปรากฏตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๔ คณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนพยานบุคคลและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วมีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐.๒๖ บาท

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ร้องมีอำนาจจ่ายน้ำที่น้ำท้องหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหายืนคำคัดค้าน คำร้องขอแก้ไขคำคัดค้าน และคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ผู้คัดค้านทั้งสามยืนคำคัดค้านในทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจจ่ายน้ำท้องเป็นคดีนี้ เพราะเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้ การที่ผู้ร้องยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ซึ่งเมื่อพิเคราะห์ใจความของมาตรา ๕๕ นี้ที่ได้บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่าง

รายแรง...ฯ (๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี...ฯ เห็นว่า ตามบทบัญญัติตั้งกล่าวนี้ กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับดำเนินการพิจารณาไม่ว่าจะเป็นการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หยิบยกเรื่องขึ้นพิจารณาเองหรือมีการกล่าวหาจากบุคคลอื่น หากผู้ที่ถูกร้องหรือถูกกล่าวหานั้นพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ว่ามาตรา ๕๕ นี้จะบัญญัติไว้ในหมวด ๒ การไต่สวน แต่มาตรา ๑๕ วรรคสอง ก็บัญญัติให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติด้วยอนุโลม เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขานธิการนายกรัฐมนตรีซึ่งถือเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๕ ปี หลังจากที่เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหาไม่หลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามที่บัญญัติตั้งกล่าวข้างต้นกำหนดข้อยกเว้นไว้ นอกเหนือข้อความที่ว่า “เป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” มีความหมายเป็นนัยสำคัญว่า ต้องเป็นการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อขึ้นและต้องปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่า การกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงด้วย แต่ตามทางไต่สวนไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร้ายแรงผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณาเป็นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตำแหน่งอันเป็นมูลเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีนี้คือ ตำแหน่งประจำ

สำนักนายกรัฐมนตรี เทียบเท่าข้าราชการประเทกอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ได้บังคับบัญชา ไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ งดเว้นกระทำการ ในลักษณะที่จะให้คุณให้โทษได้ ทั้งขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามหนังสือไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดมากกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติก็ เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพันจากดำเนินการเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยจึงส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจรับเรื่องไว้พิจารณา เพราะผู้ถูกกล่าวหาพันจากดำเนินการที่ถูกกล่าวหาไปเกิน ๕ ปี โดยไม่ปรากฏกรณีที่เข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ หลังจากที่คณะกรรมการร่วมจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุด มีความเห็นไม่ตรงกัน และไม่สามารถหาข้อยกติได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงฟ้องคดีนี้เอง ส่วนที่นางสาวสุภารณ์ พฤกษ์ชัยกุล กรรมการไต่สวนซึ่งเป็นพยานผู้ร้องเบิกความว่า ความผิดฐานร้ายผิดปกติ กว้างมาก กำหนดให้เป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ มีโทษที่กฎหมายกำหนดคือไม่ออกหรือถอนออกตั้งแต่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติเท่านั้น ซึ่งตามพฤษฎีการณ์ในคดีนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร อันจะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกเรื่องขึ้น ให้ส่วนเป็นการยกขึ้นด้วยเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นได้ภายในใน ๑๐ ปี นับแต่

วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการไต่สวนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องขอบคุณด้วยกฎหมายแล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว แล้วแต่กรณี แสดงว่าบทบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติคนละกรณีกับมาตรา ๕๕ กล่าวคือกรณีตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่า เจ้าพนักงานของรัฐร้ายแรงผิดปกติ เพราะถ้อยคำในบทมาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น ไม่ได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้แต่อย่างใด ซึ่งเป็นคนละขั้นตอนกับอำนาจการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๕ โดยหากผู้ใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายแรงผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีเช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง จะให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็กำหนดไว้อย่างแจ้งชัดว่า ต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมีบุคคลได้ร้องกล่าวหารือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วย ดังนั้นการเลือกแปลความโดยอาศัยแต่เพียงเฉพาะกรณีมีเหตุอันควรสงสัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนท้าย แล้วใช้อำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาโดยมีได้นำเงื่อนไขหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ มาบังคับใช้ด้วย

ตามที่มาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนต้น บัญญัติไว้อย่างชัดเจนย่อมเป็นการไม่ชอบ เพราะเท่ากับเป็นการแปลความขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกไปอย่างปราศจากขอบเขตโดยไม่มีกฎหมายรองรับ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหา เพราะระยะเวลาได้ผ่านไปเนินนานเกินควรอาจไม่ได้เก็บรักษาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไว้เพื่อพิสูจน์ความถูกผิดของตน เมื่อทรัพย์สินที่อ้างว่าร้ายผิดปกติตามคำร้องในคดีนี้เป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นໄต่สวนข้อเท็จจริงได้เสียแล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ และเมื่อวินิจฉัยเข่นนี้แล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป จึงวินิจฉัยยกคำร้อง.

นายทรงกลด บุญชุกุศล

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๖๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิรัชพระมหาภัตtriy

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร	ผู้คัดค้านที่ ๑
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๓
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วม伙ดปกติ ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากการดำรงตำแหน่งด้วยการลาออก เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

ตามตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ จากการตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พบร่วมรายผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาระยะไม่สั้นพนักกับรายได้จากการเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว มีพฤติกรรมร่วมรายผิดปกติ ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๑๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ เพื่อดำเนินการไต่สวน และได้มีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการกรณีดังกล่าว จากการไต่สวนข้อเท็จจริงพบว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ทั้งที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา นางกุล พิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีชร นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๔,๔๒๔.๕๙ บาท ผู้ร้องจึงมีหนังสือขอให้ปรับทราบข้อกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องได้แจ้งข้อกล่าวหาและแจ้งสิทธิคัดค้าน และ

ผู้ถูกกล่าวหาได้ส่งหนังสือแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ คดีนี้จากการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน พบร่วมรายผิดปกติ เป็นทรัพย์สินซึ่งได้มามาไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหาในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวนดังกล่าวว่า ผู้ถูกกล่าวหามีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๘๖๐.๒๖ บาท ตามรายการทรัพย์สินในข้อผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วม รวมจำนวน ๓,๗๔๔,๘๕๓.๔๒ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร (คู่สมรส) และผู้ถูกกล่าวหา เลขที่บัญชี ๑๕๔ - ๑๐๑๙๐๐ - ๙ จำนวน ๓,๐๔๔,๘๕๓.๔๒ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๔๖๙, ๘๗๔๗๑, ๘๗๔๗๒, ๘๗๔๗๓ , ๘๗๔๗๔ , ๘๗๔๗๕ , ๘๗๔๗๖ , ๘๗๔๗๗ , ๘๗๔๗๘ , ๘๗๔๗๙ , ๘๗๔๗๐ , ๘๗๔๗๑ , ๘๗๔๗๒ , ๘๗๔๗๓ , ๘๗๔๗๔ , ๘๗๔๗๕ , ๘๗๔๗๖ และ ๘๗๔๗๗ ตำบลหัวยี่ใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อนางกุลพิมพ์ สวัสดี พานิชย์ (ผู้คดค้านที่ ๑) รวมจำนวน ๕,๔๐๕,๐๐๖.๘๔ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา - ตราด (กม.๓) ชื่อบัญชีนางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร เลขที่บัญชี ๑๑๗ - ๒๔๑๖๐๐ - ๙ จำนวน ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชี ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) ชื่อบัญชีนางกุลพิมพ์ สวัสดี พานิชย์ เลขที่บัญชี ๓๔๔ - ๒๐๗๗๒๗ - ๙ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาชัยวัฒน์บัวขวัญ (นนทบุรี) ชื่อบัญชีนางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร เลขที่บัญชี ๓๔๔ - ๑๐๑๒๐๕ - ๖ จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท เงินฝากในบัญชีเงิน

- ๔ -

ฝ่ายประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอยุธยาบุรี (นนทบุรี) ชื่อบัญชีนางสาวกุล พิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๑๐๑๓๐๓ - ๖ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท และเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน ชื่อบัญชี นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๓๒๖ - ๒ - ๒๐๗๕๕๕ - ๙ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อนางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ (ผู้คัดค้านที่ ๒) รวมจำนวน ๒๖,๐๔๑,๐๐๐ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากสะสมสมทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด ชื่อบัญชีนางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๒๖๙ - ๐ - ๔๓๐๕๙ - ๖ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล ชื่อบัญชีนางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๐๙๑๓ - ๔ จำนวน ๒๘๔,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล ชื่อบัญชีนางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๖๔๕๐ - ๖ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกรด จังหวัดนนทบุรี รวมมูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ (ผู้คัดค้านที่ ๓) รวมจำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝาก ออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล ชื่อบัญชีนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๑๙๙๑ - ๗ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือและความเห็นไปยังอัยการสูงสุด แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่ สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการได้ในประเด็นว่าคณธรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ร่วมรายผิดปกติหรือไม่ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคณธรรมการ ป.ป.ช. สามารถยกเรื่องขึ้น

พิจารณาได้ หากมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพันตัวแห่งไปแล้วเกินห้าปีก็ตาม ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติประกอบปรัชญาณุญาว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเม้าว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้มีมติยกเหตุอันควรสงสัย และสั่งให้ต่อสวนผู้ถูกกล่าวหาซึ่งพันตัวแห่งไปแล้วเกินห้าปีมาแล้วก็ตาม แต่ ก็เป็นการได้สวนกรณีพันตัวแห่งมายังไม่เกินสิบปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๒๒ ผู้ร้องพิจารณาเม่มติให้อายัดทรัพย์สินไว้เป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัติประกอบปรัชญาณุญาว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในการประชุม คณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๒๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติให้อายัดที่ดินโฉนด เลขที่ ๘๗๙๙, ๘๗๙๑, ๘๗๙๒, ๘๗๙๓, ๘๗๙๔, ๘๗๙๕, ๘๗๙๖, ๘๗๙๗, ๘๗๙๘, ๘๗๙๙, ๘๗๙๑๐, ๘๗๙๑๑, ๘๗๙๑๒, ๘๗๙๑๓, ๘๗๙๑๔, ๘๗๙๑๕, ๘๗๙๑๖, ๘๗๙๑๗, ๘๗๙๑๘, ๘๗๙๑๙, ๘๗๙๑๐๐, ๘๗๙๑๑๐ รวม ๗๘ แปลง รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และอายัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ – ๒๕๒๗๕ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินดังกล่าวไว้ชั่วคราว รวมมูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท รายละเอียดประกอบคำสั่งยึด/อายัดทรัพย์สินชั่วคราว คำสั่งที่ ๓๙๓/๒๕๖๒ และมีคำสั่งที่ ๓๙๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๒ ใน การประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๔๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีมติให้อายัดบัญชีเงินฝากจำนวน ๕ รายการ ดังนี้ เงินฝากในบัญชีเงินฝากใน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา - ตราด (กม.๓) เลขที่บัญชี ๑๑๗ - ๒๙๑๖๐๐ - ๘ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร เงินฝากในบัญชีเงินฝาก ออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดชะมอลล์ งามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๗๒๖ - ๒ -

๒๐๗๕ - ๙ ชื่อบัญชีนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เงินฝากในบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด เลขที่บัญชี ๒๖๙ - ๐ - ๔๓๐๕๙ - ๖ ชื่อบัญชีนางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๐๙๓๓ - ๔ ชื่อบัญชีนางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เงินฝากในบัญชี เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๑๙๙๑ - ๗ ชื่อบัญชีนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ไว้ชั่วคราว รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งยืดอายุทรัพย์สินชั่วคราว คำสั่งที่ ๒๗๓ - ๒๓๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่วมทรัพย์ผิดปกติพร้อมด้วยดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สิน จำนวน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท (สามสิบหกล้านเก้าแสนสามหมื่นเก้าร้อยหกสิบบาทยี่สิบหกสตางค์) และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับช่วงทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงินจำนวน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท (สามสิบหกล้านเก้าแสนสามหมื่นเก้าร้อยหกสิบบาทยี่สิบหกสตางค์) พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่อนุให้ถือເອາຄაສັ່ງຄາລແຫນກຮາດແຕງເຈດນາ หากไม่สามารถบังคับคดีເອາແກ່ທຮພຍສິນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຕົກເປັນຂອງແຜ່ນດີນໄດ້ທັງໝົດ ອົງທະບຽນແຕ່ບ່າງສ່ວນແລ້ວ ขอให้บັນດາບັນດາແກ່ທຮພຍສິນອື່ນຂອງຜູ້ຖຸກກ່າວໄດ້ກ່າຍໃນຮະຍະເວລາສີບປີ ຕາມພຣະຣາຊບັນດາຕີປະກອບຮັບຮັມນູ້ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນແລ້ວປຣາບປຣາມກາຮຸຈຸຣິຕ ພ.ສ. ๒๕๖๑ ມາຕຣາ ၁၇, ດສ, ດສ ๑๐๕, ๑๑๙, ๑๑๙, ๑๒๕

ຜູ້ຖຸກກ່າວໄຫວ້າ ນາງກຸລພິມພົມ ສວັສດີພານີ່ຍ ອົງຈຸລເສີນຍິ່ຍ ນາງວິໄລພຣ ສວັສດີພານີ່ຍ ແລະ ນາຍເບີນຈົງຮັກ ສວັສດີພານີ່ຍ ຍື່ນຄຳດັ່ງກ່າວ ແລະ ໄກສະເໜີນການກຸລພິມພົມ ສວັສດີພານີ່ຍ

หรือจุลเสนีย์ชร นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และ ที่ ๓ ตามลำดับ

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยซึ่งขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า

ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง เมื่อครั้งพันต์ดำเนินการประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับดำเนินการ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพันต์ดำเนินการ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น พระราชบัญชิตประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา โดย ตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปี นับแต่วันเกิดเหตุ (วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕) จนถึงวันที่มีการกล่าวหา (ยื่นคำร้องต่อศาลวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗) หรือเกินกว่าสิบปี และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภัยในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปี แล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ ตามคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินของผู้ร้องก็ไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการเมืองไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน หรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงขาดอายุความ ผู้ร้องไม่มีอำนาจรับ

หรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณา และไม่มีอำนาจยื่นร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สักเมื่อมีคำพิพากษา

ศาลฎีกานัดอ่านคำตัดสินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามแล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ เห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีร่วมรายผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน และต่อมามีคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้องมีอำนาจกล่าวหาและไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมรายผิดปกติอันมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ หรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาขึ้นคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลมีนิจฉัยซึ่งขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย และผู้คัดค้านทั้งสามยื่นคำคัดค้าน เป็นท่านองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เพราะผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้ การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนจึงไม่

ขอบคุณพระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑) เรื่องที่ล่วงเหลือเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูก控告หรือผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม

(๓) ผู้ถูก控告หรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจาก

ตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับดำเนินการพิจารณาไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาจากบุคคลอื่นหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเว้นขึ้นเอง หากผู้ถูก控告หรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ นื้อห้อเท็จจริงคดีนี้ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาภายนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีพ้นตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีอันเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มประชุมเมื่อตั้งตัวคณะกรรมการต่อส่วน เพื่อดำเนินการต่อส่วนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวย

ผิดปกติ ในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา
ร่ำรวยผิดปกติเกินกว่าห้าปี หลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะ^{จะ}
ยกเรื่องขึ้นพิจารณาเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหามี
หลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แต่ในคดีนี้เป็นกรณีที่หลังจากผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ปรากฏ
ว่าจากการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหามีทรัพย์สินไม่สัมพันธ์กับรายได้ จึงมี
เหตุสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ แล้วมีการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม
๒๕๖๒ จึงเกินกว่าห้าปี นับแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แต่ตามเงื่อนไขข้อยกเว้นของกฎหมาย
จะต้องได้ความอีกว่า เป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ซึ่งตามทางใต้
ส่วนได้ความว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้น
พิจารณา ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่ง
ทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามกำหนด行事แบบประจำสำนักเลขานุการรัฐมนตรี ไม่ได้มีอำนาจสั่ง
การ ควบคุม หรือกำกับ ให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ งดกระทำการ ในลักษณะที่จะให้คุณ
ให้โทษโดยตรง อีกทั้งระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามกำหนด行事 ก็ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดกล่าวหาว่า
ผู้ถูกกล่าวหามีพฤติกรรมร่ำรวยผิดปกติ เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติก็เพราะ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประชุมแล้วพิจารณาว่า บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้น
จากตำแหน่งเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้จึงมีเหตุอันควรสงสัย แล้วส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการ
แต่อัยการสูงสุดได้ให้ความเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการได้ในประเด็นว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ จึงยังไม่ปรากฏกรณีที่เข้า

เงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ ที่ผู้ร้อง อ้างว่า ความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ กฎหมายกำหนดให้เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้เลือกหรือถอดถอนจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสาม จึงมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดร้ายแรงนั้น ก็เป็นเรื่องโดยนิติยศที่กฎหมายบัญญัติให้อว่ากรณีร่ำรวยผิดปกติเทียบได้กับ การกระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้คุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติอันเป็นมาตรการทางปกครองเท่านั้น หาใช่เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่อันเกิดจากการกระทำการโดยผู้ถูกกล่าวหาตามความหมายของเงื่อนไขข้อยกเว้นแห่งบทบัญญัติมาตรา ๕๕ แต่ อย่างใดไม่ กรณียังไม่อาจถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยนิติยศตามบทบัญญัตินี้โดย ประภูหลักฐานโดยชัดแจ้ง อันจะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยก เรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้

ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกคดีขึ้นໄต่สวนของผู้ร้องเป็นการยกคดีขึ้นโดยอาศัยเหตุอัน ควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้ อำนาจผู้ร้องยกคดีขึ้นໄต่สวนได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของ รัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการໄต่สวนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องขอบ แล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายในได้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของ รัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ไม่เกินห้าปีแต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้ว หรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นໄต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็น เจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี

จะเห็นได้ว่า ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติคณะกรรมการกับมาตรา ๕๕ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นออกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐฯ รายผิดปกติ เพราะถ้อยคำในบทมาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูก控告” เท่านั้น ไม่ได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้ด้วยแต่อย่างใด อันเป็นคนละขั้นตอนกับอำนาจการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยหากบุคคลใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐฯ รายผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูก控告เป็นเจ้าพนักงานของรัฐฯ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐฯ ไม่เกินห้าปี เช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัตินี้จะให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติตั้งกล่าวกับบัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมีบุคคลได้ร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการป.ป.ช. มีอำนาจจัดการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วยตามที่ได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณากล่าวหาและให้ส่วนผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติและยืนคำร้องเป็นคดีนี้ จึงเป็นการไม่ชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยืนคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงจำต้องวินิจฉัยในประเด็นอื่นอีกต่อไป จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายโสภณ พرحمสุวรรณ

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๖๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหาภัตtriy
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร	ผู้คัดค้านที่ ๑
	นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๓
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากการดำรงตำแหน่งด้วยการลาออกจากวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับ

ตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พบร่วมรายผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สมควรกับรายได้จากเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว มีพฤติการณ์ร่วมรายผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ร้องร่วมรายผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๑๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ เพื่อดำเนินการไต่สวน และได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนกรณีดังกล่าว จากการไต่สวนข้อเท็จจริง พบร่วม ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สมควรกับรายได้จากเงินเดือน ที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา, นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร, นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์, นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ดังนี้ เงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา รามคำแหง ๒ เลขที่บัญชี ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร (คู่สมรส) และนายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๓,๐๔๔,๙๕๓.๔๒ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๓, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๗,

๘๗๔๘๗, ๘๗๔๘๙, ๘๗๔๘๙, ๘๗๔๘๙๐, ๘๗๔๘๙๑, ๘๗๔๘๙๒, ๘๗๔๘๙๓, ๘๗๔๘๙๔, ๘๗๔๘๙๕, ๘๗๔๘๙๖, ๘๗๔๘๙๗ และ ๘๗๔๘๙๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อนายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ (น้องชาย) เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝาก ออมทรัพย์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา บีกซี บางนา-ตราด (กม.๓) เลขที่บัญชี ๑๗๗-๒๘๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร จำนวน ๑,๓๐,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา ถนนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชี นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท เงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา ซอยวัดบัวขาวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชี นางสาว กุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๔.๐๘ บาท เงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา ซอยวัดบัวขาวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๔.๗๖ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชี นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท เงินฝากสะสมทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา ร้อยเอ็ด เลขที่บัญชี ๒๖๔-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชี นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท เงินฝาก ออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขา แกรนด์ คานเนล เลขที่บัญชี ๔๔๔-๑-๐๐๐๙๓๓-๔ ชื่อบัญชี นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๒๙๔,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขา แกรนด์ คานเนล เลขที่บัญชี ๔๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชี นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อ

นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขา แกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๔๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชี นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องพิจารณาเมืองตี้ดอยด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๒๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ คำสั่งที่ ๓๘๓/๒๕๖๒ และคำสั่งที่ ๓๘๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๒ ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๔๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ คำสั่งที่ ๒๓๓-๒๓๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ที่ร่วมมือกันและโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมทั้งดออกผลตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายใต้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายใต้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับ

ผู้ถูกกล่าวหา นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ยืนคำคัดค้าน และให้เรียนนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์หรือจุลเสนีย์ชร นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ตามลำดับ

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพยานหลักฐานชั้นไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของผู้คัดค้านที่ ๒ และเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ และมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี ภายใต้เงื่อนไข มาตรการ ๓๐ วัน นับถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและวันพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งด้วยการยื่นหนังสือขอลาออกจากเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมาวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่พุทธิการณ์ร่วมรายผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้มารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาและยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมเอกสารประกอบแล้ว วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว

ເຫັນວ່າ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຮ່າງຮ່າງຜິດປົກຕີ ໂດຍມີທະພົບສິນມາກຜິດປົກຕີຫຼືມີທະພົບສິນເພີ່ມຂຶ້ນມາກຜິດປົກຕີ
ມູລຄ່າ ៣៦,៨៣០,៥៦០.២៦ ບາທ ແລະຢືນຢັນວ່າ ຜູ້ຮ່ອງມີອຳນາຈຢືນຢັນຮ່ອງຫຼືໄມ້ ໂດຍຜູ້ຖຸກລ່າວຫາ

ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ១ ຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ២ ແລະຜູ້ຄັດຄ້ານທີ ៣ ຍືນຄຳຄັດຄ້ານທຳນອງເດືອກນ້ວ່າ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຢືນບັນຫຼື
ທະພົບສິນແລະໜີສິນຕ່ອຄະນະກຣມກຣມ ປ.ປ.ຊ. ກຣນີພັນຈາກຕຳແໜ່ງເມື່ອວັນທີ ១ ຊັນວາຄມ ២៥៥៥
ດັ່ງນັ້ນ ຕາມພຣະຣາຊບັນຫຼີປະກອບຮັກຮຽມນູ້ນີ້ວ່າດ້ວຍການປຶ້ອງກັນແລະປຣາບປຣມກຣາຖຸຈຣິຕ
ພ.ສ. ២៥៦១ ມາຕຣາ ៥៥ (១) ຈຶ່ງທ້າມຄະນະກຣມກຣມ ປ.ປ.ຊ. ຮັບຫຼືອຍກເຮືອງຂຶ້ນພິຈາຮານາເນື່ອຈາກ
ລ່ວງເລຍນາແລ້ວເກີນ ១០ ປີ ນັບແຕ່ວັນເກີດເຫດຸ້ກ້ອງ ວັນທີ ១ ຊັນວາຄມ ២៥៥៥ ຈນລຶ່ງວັນທີມີກາຮຸກລ່າວຫາຄື້ວ
ວັນຢືນຢັນຮ່ອງເມື່ອວັນທີ ២៣ ກຸມພາພັນຮ ២៥៦៧ ແລະຕາມມາຕຣາ ៥៥ (៣) ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາພັນຈາກການເປັນ
ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັກຫຼືວັນຈາກຕຳແໜ່ງທີ່ຖຸກລ່າວຫາໄປແລ້ວເກີນ ៥ ປີ ອີກທັງໃນກຣນີນີ້ຢັງໄມ້ຄວາມ
ໜັດເຈນວ່າຄວາມຮ່າງຮ່າງຜິດປົກຕີນີ້ເປັນຄວາມເສີຍຫາຍອຍ່າງຮ້າຍແຮງອຍ່າງໄຣ ພິຈາຮານາໄດ້ທີ່ແສດງໃຫ້
ເຫັນຍ່າງໜັດແຈ້ງວ່າຜູ້ຖຸກລ່າວຫາກະທຳຄວາມຜິດຮ້າຍແຮງທີ່ຈະເຂົ້າຂ່າຍຍົກເວັນຕາມມາຕຣາ ៥៥ ທີ່ຈະໃຫ້
ອຳນາຈແກ່ຄະນະກຣມກຣມ ປ.ປ.ຊ. ໃນການໄຕ່ສ່ວນຜູ້ທີ່ພັນຕຳແໜ່ງໄປແລ້ວເກີນ ៥ ປີແລ້ວໄດ້ ແລະຍັງອູ້ນີ້ໃນ
ເວລາ ១០ ປີ ທີ່ຄະນະກຣມກຣມ ປ.ປ.ຊ.ສາມາດຍົກເຫດແຫ່ງຄວາມສັງສົມໄວ້ຮັບພິຈາຮານາແລະໄຕ່ສ່ວນຕ່ອງໄປ
ຕາມມາຕຣາ ៥៥ ທັງຕາມກໍາຮ່ອງໄມ່ປຣາກງວ່າພຸດທິກຣນີແລະຫລັກຮູ້ນທີ່ແສດງວ່າມີກາຮຸກຮ່າທີ່ກ່ອງໃຫ້ເກີດ
ຄວາມເສີຍຫາຍອຍ່າງຮ້າຍແຮງ ເນື່ອຈາກການປົງປັບປຸງທັນທີ່ຂະດຳກຳຕຳແໜ່ງຂ້າຮາຊກາກການເມື່ອ ໄນ
ປຣາກງວ່າຖຸກຮ່ອງເຮືອນ ຖຸກຟ້ອງຮ່ອງ ຫຼືອດຳເນີນຄື້ວ່າບກພ່ອງຕ່ອ້ນ້າທີ່ ທຸຈຣິຕຫຼືປຣາກງວ່າມີຂອບຈາກ
ທຸນວ່າຍົງຈານຮັກ ຫຼືອຜູ້ໄດ້ມາກ່ອນ ຜູ້ຮ່ອງຈຶ່ງໄມ້ມີອຳນາຈຢືນຢັນຮ່ອງເປັນຄົດນີ້ ເຫັນວ່າ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາດຳກຳ
ຕຳແໜ່ງປະຈຳສຳນັກເລົາຮິການນາຍກຣູມນຕຣີ ເມື່ອວັນທີ ២៥ ສິງຫາຄມ ២៥៥៥ ແລະພັນຈາກຕຳແໜ່ງ

เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวเป็นการยื่นตามกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้นคือพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๔) ซึ่งต่อมา มีพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๔ บัญญัติว่า การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญนี้ด้วยซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๒๙ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ (๓) ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวได้ คดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานิการนายกรัฐมนตรี กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๕ เห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจาก การเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๓๐๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๖

แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำเนินการตามพระราชบัญญัติประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี รำรวยผิดปกติ อันเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินพบว่ามีพฤติกรรมรำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และมาตรา ๑๕ วรรคสอง บัญญัติว่าการกล่าวหาและการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีการบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในส่วนนี้ ซึ่งในหมวด ๒ การไต่สวน มาตรา ๕๕ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดอำนาจการพิจารณา ไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการรับหรือยกเรื่องกล่าวหาไว้พิจารณา โดยบัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา (๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้น และเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม (๓) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๕ เห็นว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่า

ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีร่วมผิดปกติ โดยมี ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเบรียบเที่ยบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และ ต่อมากลับคืนมาตามมาตรการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๖ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีร่วมผิดปกติ เห็นได้ว่าการดำเนินการของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีนี้เป็นการดำเนินการเกินกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งตามมาตรา ๕๕ (๓) แล้ว ซึ่งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยกเรื่องขึ้นพิจารณาต่อไปต้องเป็น กรณีที่มีหลักฐานปรากฏอย่างชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อพิจารณาติดตามในประชุม ครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๕ และคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๖ แล้ว ไม่ปรากฏพฤติกรรมที่เข้าข่ายกเว้นดังกล่าวแต่ อย่างใด ดังนี้ผู้ร้องเรียนไม่มีอำนาจยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณา เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งที่ ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี โดยไม่ปรากฏพฤติกรรมว่ามีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและกรณีที่เป็นการ กระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ส่วนที่ผู้ร้องเรียนอ้างว่ารายคดีขึ้นพิจารณาในกรณีนี้เป็น การยกขึ้นโดยอาศัยเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่วมผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติตั้งกล่าว ที่บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้ กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคดีกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มี เหตุอันควรสงสัยขึ้นต่อส่วน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของ

รัฐหรือพันจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี นั้น จะเห็นได้ว่าแม้มาตรา ๕๙ วรรคสองจะให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช.ยกคำกล่าวหาที่เข้าหลักเกณฑ์ขึ้นพิจารณาได้ แต่ยังคงบัญญัติไว้ชัดเจนในตอนต้นว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕” อันหมายถึง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕๕ ให้ถูกต้องเสียก่อน จึงจะนำมาตรา ๕๙ วรรคสองมาใช้ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่อาจนำมาตรา ๕๙ วรรคสองมาใช้โดยอ้างว่ามีเหตุอันควรสงสัยและระยะเวลาอย่างไม่เกินสิบปี ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่า ความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไตร่สวน และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ ให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พันจากตำแหน่ง มีอำนาจไล่ออกหรือดำเนินการถอดถอนได้ โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะกรรมการ หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ซึ่งการที่กฎหมายกำหนดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร้ายแรงผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสองนั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม มีเจตนาرمณ์ที่จะลงโทษทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติเท่านั้น ทั้งไม่ใช่บทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกลงโทษทางอาญาและการที่ให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ในมานะนี้เป็นการให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พันจากตำแหน่งใช้ดุลพินิจลงโทษทางวินัยเท่านั้น หาใช่เป็นการกำหนดให้การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๕ ไม่ เพราะจะเป็นการแปลความขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อให้เกิดความไม่

เป็นธรรมแก่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา แม้คดีร้ายผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมีขบวนการตรวจสอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหา้มีโอกาสแสดงหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ดังนี้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องยื่นไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ เมื่อวินิจฉัยเข่นนี้แล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีก ต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง

วินิจฉัยยกคำร้อง

นายดุสิต ฉิมพลีย์

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๖๙/๒๕๖๘

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักษัตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	ผู้คัดค้าน
	นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตนจันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีบิดาชื่อนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์

ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคุ้smars ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมาตรา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติกรรมร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยการเปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วเห็นว่ารายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท เพิ่มขึ้นผิดปกติ มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหา้มีหนังสือซื้อขายและผู้ร้องไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วพอฟังได้ว่าทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการเพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่ (๑) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถอนเบี้ยด๔,๙๕๓.๔๒ บาท รวม ๓,๐๔๔,๙๕๓.๔๒ บาท (๒) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา-ตราด บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๔๖๑๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม

๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม
 ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม
 ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ สิงหาคม
 ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๗๐,๐๐๐ บาท
 (๓) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชีเลขที่
 ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่
 ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ
 วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๑,๐๐๐ บาท รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท (๔) เงินฝากธนาคาร
 ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาช้อยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชี
 ผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕
 ดอกเบี้ย ๖๗๘.๐๘ บาท รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท (๕) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
 (มหาชน) สาขาช้อยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่
 ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย
 ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท (๖) เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา
 เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน
 ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท
 (๗) เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาธ้อยเอ็ด บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชี
 ผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก
 ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก

- ๔ -

๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๙ กรกฏาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท (๕) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานแนล บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๐๙๓๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๘๔,๐๐๐ บาท (๖) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานแนล บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๒๗,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท (๗) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานแนล บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท (๘) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗ และ ๘๗๘๗๙ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท และ (๙) ที่ดิน

โฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อ.เมือง ปักเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อพิจารณา หนังสือซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งสาม พยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเห็นว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาได้มายโโดยร่วมvid กติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติอย่างที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๓, ๘๗๘๗๔ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ เงินฝากธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๗๗-๒๘๑๖๐๐-๙ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๓๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๔๙๙-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ ไว้เป็นการชั่วคราว และมีหนังสือส่งรายงาน สำนวน การไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่วมvid กติ กเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ในประเด็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีใดได้ทันท่วงทัน จึงได้ให้ความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร่วมvid กติ หรือไม่ ซึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าสามารถยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐาน ปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหา จะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการໄຕ่ส่วนผู้ถูกกล่าวหาพันจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรคสอง ประกอบกับความผิดร้ายผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ໄຕ่ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พันจากตำแหน่งมีอำนาจสั่งไล่ออก หรือดำเนินการถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือข่มติจากคณะกรรมการ รัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายได้กำหนดเนื้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร้ายผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นໄຕ่ส่วนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรคสอง เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมร่วมกันแต่ทั้งสองฝ่ายไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการໄຕ่ส่วนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้องจึงมายื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในข้อของผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกลงเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับช่วงทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่อนุญาตไม่ว่าด้วยกรณีใด หรือไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่

ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๕, ๑๙๖
ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาในคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการ
การเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑) ตำแหน่ง^๑
เทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรีเป็น^๒
ผู้ใต้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรือ^๓
งดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือ^๔
เรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหารือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม และลาออกจากตำแหน่ง^๕
เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับ^๖
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณี^๗
พ้นจากตำแหน่งครบทุกประการ ๑ ปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้ว ตามบทบัญญัติ^๘
มาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.^๙
๒๕๖๑ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ร้องรับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่^{๑๐}
ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือ^{๑๑}
วันยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หรือเกินกว่า ๑๐ ปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓)
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณี^{๑๒}
ยังไม่มีความชัดเจนว่าความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานได^{๑๓}

ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข่ายกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ พ.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปีแล้วได้ และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา่มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน และขอเชิญว่า เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และ ผู้ถูกกล่าวหา เงินฝาก ๖ รายการ เป็นเงินที่ได้รับจากสินสอดทองหมั้นจากผู้คัดค้านที่ ๒ มอบเงินสด ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากครอบครัวผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามประเพณีการหมั้น เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และวันแต่งงานเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ รายการอื่นเป็นดอกเบี้ย สำหรับที่ดินเปล่าจำนวน ๑๕ แปลง ที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการร่วมกันซื้อ ผู้คัดค้านที่ ๓ มิได้อีกรอมสิทธิ์แทนผู้ถูกกล่าวหา ส่วนเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๗-๒๘๑๖๐๐-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ได้จากการขายรถ Ferrari วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รวม ๘ รายการ เป็นเงินประกันค่ารถ Ferrari ซึ่ง นายพิตินันทน์หรือตัวแทนของนายพิตินันทน์โอนมาให้ หรืออาจจะเป็นเงินที่ลูกค้าของผู้คัดค้านที่ ๑ โอนมาเป็นค่าเครื่องประดับเล็ก ๆ น้อย ๆ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินสดส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เพื่อใช้หมุนเวียนในบัญชีและเป็นเงินสดที่ได้จากบริษัทโปรดี คอนเซปต์ จำกัด ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ ให้การต่อคณะกรรมการป.ป.ช. ไว้ว่าเป็นเงินที่โอนมาจากบัญชีเงินฝากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เลขที่ ๓๔-๒๐๗๖๔-๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด ๖,๙๙๙,๙๙๙ บาท โดยโอนเงิน ๑,๙๙๙,๙๙๙ บาท มาฝากบัญชีนี้ และพยายามถอนเงินออกเพื่อใช้จ่ายและนำเงินเข้าบัญชีด้วยตนเอง เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔-๑๐๑๒๐๕-๖ เป็นเงินที่โอนมาจากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔-๑๐๑๓๐๓-๖ เป็นเงินถอนมาจากบัญชีเงินฝากเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๔๐๐-๙ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท รายการ ต่อมาวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ นำเงินสดที่ถอนมาฝากเข้าเพื่อเปิดบัญชีเงินฝากประจำ ที่แบ่งเป็นสองยอดเนื่องจากเจ้าหน้าที่ธนาคารแนะนำหากจำเป็นต้องใช้เงินบางส่วนจะถอนเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือจะได้รับดอกเบี้ยต่อไปจนครบกำหนด เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๕-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิกมาจากการบัญชีอื่น หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ เพื่อรับเงินที่นายวงศักดิ์สามีฝากเข้าเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔-๑-๐๐๙๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ขายทองที่สะสมไว้และเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำฝากเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ ได้กำไรจากการขายทองและได้เงินจากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๗๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากการแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไฟลินمارดาผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ที่เป็นขื้นของผู้คัดค้านที่ ๒ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้จากการเล่นหุ้น Forex ดังนั้น ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดย สุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๗๕ กำหนดว่า การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ร่ำรวยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างดีรังตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่เกิน ๕ ปี และตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๙, ๗๘ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเบรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายได้ครั้งเดียวแต่ในระยะเวลาเดียวกันกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่งเกินกว่า ๕ ปี คดีจึงขาดอายุความแล้ว และขอชี้แจงเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๗๗-๒๘๗๖๐๐-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำไม่ได้แต่ไม่ได้รับโอนจากผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้สำหรับเป็นค่าใช้จ่าย และวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้เพื่อใช้สำหรับซื้อขายหุ้น เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท ทั้งหมดเป็นเงินโอนจากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่ ๓๘๔-๑๐๗๖๔๙-๓ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหาร้ายและ/หรือผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดเป็นบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท ขอชี้แจงว่า จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าได้รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหาร้าย และการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวนของเงินไม่ได้หรือไม่มีการถอนเงินจากบัญชีอื่นมาเข้าบัญชีนี้และชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวน

ไม่ได้ก็ไม่ผิดปกติเนื่องจากเรื่องเกิดมานานแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ รวม ๒,๐๖๓,๓๒๙.๗๖ บาท เป็นเงินที่ถอนมาจากการบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ เลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท รวม ๒ รายการ จำนวนนี้นำมาเปิดบัญชีนี้ และเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินเพียงเดือนน้อยที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาจากการทำงานและไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ระหว่างอยู่กินด้วยกัน ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยได้รับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ จดทะเบียนสมรสกับนายโภศล สุขสมภักตร์ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ ตามคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้รับเงินในบัญชีเงินฝากของ ผู้คัดค้านที่ ๑ นั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐาน ไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินในบัญชีดังกล่าว ได้มาจากผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ยกคำร้อง ผู้คัดค้านที่ ๒ ยืนคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ล่วงเลยมาแล้ว เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตาม คำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใด มาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความ ๕ ปีแล้ว และขอ

ขี้เจงเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่เบิกมาจากบัญชีอื่น หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ ใช้รับเงินเดือนที่โอนมาจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และเบิกถอนใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวและครอบครัว และนำเงินสดที่ได้รับจากนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ สามี ฝากเข้าบัญชีเพื่อให้ธนาคารหักเงินในบัญชีเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าบัตรเครดิต เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินขายทองที่สะสมและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินกำไรจากการขายทองและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่าน้ำดับล้างบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากงานแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไฟลินมารดาผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ เป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ดังนั้น บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งและที่เป็นซื้อของผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะ

นำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่ทรัพย์สิน
ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่
วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และ
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏ
พฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริต
หรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใด มาก่อน
เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความ ๕ ปีแล้ว และ
ขอชี้แจงเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑๐๙๙๗-๗ รวม
๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้กำไรจากการเล่นหุ้น Forex ผ่านธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด
(มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ปัจจุบันยัง
เล่นหุ้น Forex ผ่านธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๙, ๘๗๘๗,
๘๗๘๖, ๘๗๘๗, ๘๗๘๙, ๘๗๘๗, ๘๗๘๙, ๘๗๘๘, ๘๗๘๙๗, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๗, ๘๗๘๙๘,
๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๙, ๘๗๘๙๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๒ และ ๘๗๘๙๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอ
เมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินกำไรจากการเล่นหุ้น
Forex รวมกับเงินที่เคยได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และนายเจริญ สวัสดิ์พาณิชย์ ปู่ของผู้คัดค้านที่ ๓
รวมกันนำมาซึ่อร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวม ไม่ได้ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นคำร้องขอให้วินิจฉัยซึ่งขัดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย
ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สั่งในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและผู้ร้องแล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒
ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔
มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่
ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มืออยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
กรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และ
กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และ
ตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งที่ ๘๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๔,๔๒๔.๔๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยว่า佳เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๗ คณะกรรมการไต่สวนทราบพยานหลักฐานและไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๘๐๐.๒๖ บาท

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านแก้ไขคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยซึ่งขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้าน สรุปใจความว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มีความชัดเจนว่าความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาระทำการทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปีแล้วได้ และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี

ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงบขึ้นได้ส่วนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์ และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา่มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน ถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นได้ส่วน การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นได้ส่วนไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ผู้ร้องมีนางสาวสุภากรณ์ พฤกษ์ชัยกุล กรรมการไต่สวน ข้อเท็จจริงคดีนี้เป็นพยานเบิกความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีอำนาจยกเรื่องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้เนื่องจากมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง ความผิดฐานร้ายผิดปกติ ก្សหมายกำหนดให้เป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นคดีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นกับรัฐอย่างร้ายแรง ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ที่กำหนดให้การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นความผิดฐานร้ายผิดปกติให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้เลื่อกหรือถอนออกจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี ซึ่งแตกต่างจากคดีทุจริตทั่วไป และตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายเรื่องกล่าวหาไปยังหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจป้องกันและปราบปราม

การทุจริตเพื่อดำเนินการแทนได้ในกรณีที่มิใช่ความผิดร้ายแรง แต่ไม่รวมถึงกรณีร้ายแรงผิดปกติ แสดงให้เห็นว่าเรื่องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายแรงผิดปกติเป็นเรื่องกล่าวหาที่เป็นความผิดร้ายแรงเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ได้บัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณากรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี แสดงว่า กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณาหากผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่บัญญัติว่า เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เม็บທบัญญัติตามมาตรา ๕๕ จะบัญญัติอยู่ในหมวด ๒ การไต่สวน แต่มาตรา ๑๕ วรรคสอง ก็บัญญัติให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติโดยอนุโลมสำหรับคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาพันจากการตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการรัฐมนตรีอันเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติเกินกว่า ๕ ปี หลังจากผู้ถูกกล่าวหาพันจากตำแหน่งแล้ว ดังนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยกเรื่องขึ้นพิจารณาจำต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหาต้องปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อขึ้นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำและการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงตามเงื่อนไขข้อยกเว้น แต่ตามทางไต่สวนได้ความตามพยานผู้ร้อง夷งว่าที่ผู้ร้องยกคดีขึ้นไต่สวนด้วยเหตุอันควรสังสัยนั้นมาจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพันจากตำแหน่งว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้เงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้ความว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร้ายแรงผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณา

เป็นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามที่ระบุไว้ในข้อหา ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการในลักษณะที่จะให้คุณให้โทษ อึกทั้งระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามที่ระบุไว้ในข้อหา ไม่มีบุคคลใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ แม้ความผิดฐานร้ายผิดปกติ ก្នុយหมายกำหนดให้เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้ไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสามและวรรคท้าย ก็เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่ากรณีร้ายผิดปกติเทียบได้กับการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติเท่านั้น ซึ่งตามพัฒนาระบบในคดีนี้ยังไม่ปรากฏลักษณะโดยชัดแจ้งว่ามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงประการใดอันจะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้อำนาจคณะกรรมการฯ ยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ และที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกเรื่องขึ้นได้ส่วนเป็นการยกขึ้นด้วยเหตุอันควรสัญญาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจผู้ร้องยกขึ้นได้ส่วนได้ภายใน ๑๐ ปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการให้ส่วนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องขอบคุณด้วยกฎหมายแล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการ

บทบัญญัติคนละกรณีกับมาตรา ๕๕ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติเพราส้อยคำในบทมาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น มิได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้ด้วยแต่อย่างใด อันเป็นคนละขั้นตอนกับอำนาจการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๕ โดยหากบุคคลใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีเช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง จะให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นໄต่สวนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติตั้งกล่าวกับบัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมีบุคคลได้ร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเลือกแปลความโดยอาศัยแต่เพียงเฉพาะกรณีมีเหตุอันควรสงสัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนท้าย แล้วใช้อำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาโดยมิได้นำเงื่อนไขหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ มาบังคับใช้แก่กรณีด้วยทั้งที่บทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนต้น บัญญัติไว้อย่างชัดเจนหาได้ไม่ เพราะจะส่งผลให้เป็นการแปลความกฎหมายที่ขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างกว้างขวางและปราศจากกฎหมายรับรองก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งตามพุติการณ์แห่งคดีนี้ ดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นจึงเห็นว่า การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติขึ้นพิจารณาเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อทรัพย์สินที่อ้างว่าร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องในคดีนี้เป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกเรื่องขึ้นໄต่สวนข้อเท็จจริงได้เสียแล้ว ผู้ร้อง

ย่อมไม่มีอำนาจจายน์คำร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน เมื่อวินิจฉัยเข่นนี้แล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป
จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายคุณมิตร บุญประสงค์

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๖๙/๒๕๖๘

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักษตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์หรือสุขสมภักตร์หรือ	ผู้คัดค้าน
	นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	
	นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์หรือวิรัตนจันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีบิดาชื่อ นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือนางสาวกุลพิมพ์

จุลเสนีย์ชร ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดาและนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับคำแทนเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้จากการเดือน มีพฤษภาคมร่วมรายผิดปกติจึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยการเปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วเห็นว่า รายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๗๔.๕๔ บาท เพิ่มขึ้นผิดปกติมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่วมรายผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาไม่หนังสือชี้แจงและผู้ร้องไถ่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วเห็นว่า มีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่

๑. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่บัญชี ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา รวม ๓,๐๔๔,๙๕๓.๔๒ บาท

๒. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา – ตราด บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๑๗๗-๑๔๖๑๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท

๓. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๓๔๔-๒๐๗๗๗๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท

๔. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอยุธยาบัวขวัญ (นนทบุรี)
บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๐๐๐,๖๗๙.๐๙
บาท

๕. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอยุธยาบัวขวัญ (นนทบุรี)
บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๒,๐๖๓,๓๒๙.๗๖
บาท

๖. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชี
ออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท

๗. เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาห้วยเอ็ด บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่
บัญชี ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี
ออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๐๙๗๐-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๒๙๔,๐๐๐ บาท

๙. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี
ออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท

๑๐. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชี
ออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๗๔๖๙, ๔๗๔๗๑, ๔๗๔๗๒, ๔๗๔๗๓, ๔๗๔๗๔, ๔๗๔๗๕, ๔๗๔๗๖, ๔๗๔๗๗,
๔๗๔๗๘, ๔๗๔๗๙, ๔๗๔๘๐, ๔๗๔๘๑ และ ๔๗๔๘๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัด
เพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา
๗๐๐,๐๐๐ บาท

๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

เมื่อพิจารณาหนังสือซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งสาม พยาน เอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาได้มามโดยร่ำรวยผิดปกติ คณะกรรมการป.ป.ช. มีมติอย่างที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๓, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗ ถึง ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒ ถึง ๘๗๘๗๐, ๘๗๘๗๑๐ และ ๘๗๘๗๐๓ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ บัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๑๒๖-๒-๒๐๗๕๕๕-๙ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๑ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๕๙-๖ และ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๕๔-๑-๐๐๕๓๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรี จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๕๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการชี้คราว และมีหนังสือส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็น ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่า สำนวนการไต่สวน ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีในประเด็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความ พิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตาม

พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการใต้ส่วนผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอนออก หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่งมีอำนาจสั่งไล่ออก หรือดำเนินการถอนออกได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือข่มติงจากคณะกรรมการ รัฐมนตรีหรือขอความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายได้กำหนดเนื้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร้ายแรงผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรงดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรลงสัญญัติใต้ส่วนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสองเป็นไปตามมติคณะกรรมการป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะกรรมการอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมร่วมกัน แต่ทั้งสองฝ่ายไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้อย่างสูงสุดจึงส่งรายงานการใต้ส่วนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืด ผู้ร้องจึงมายื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดินให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับซ่อมทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่อนุญาตไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมด หรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้

แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนาตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๕, ๑๙๘
ประกอบมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๓

ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นคัดค้าน แก้ไขคัดค้าน และคำร้องขอให้ศาลมีจังหวะ
ข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากผู้ร้องยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้น
พิจารณาเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันยื่นคำร้องคดีนี้ และผู้ถูกกล่าวหา
พ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี โดยไม่มีความชัดเจนว่ากรณี
ของผู้ถูกกล่าวหาความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่
แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิดอย่างร้ายแรงและไม่ปรากฏพฤติกรรม
หลักฐานที่แสดงว่า ผู้ถูกกล่าวมีการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงและไม่ปรากฏพฤติกรรม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔๕, ๔๙ สำหรับทรัพย์สินที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามคำร้อง ในส่วนบัญชีเงินฝาก
ที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของบัญชี เป็นเงินสินสอดทองหมั่นที่ได้รับจากผู้คัดค้าน
ที่ ๒ และมารดาของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับที่ดินจำนวน ๑๙ แปลง ผู้ถูกกล่าวหาร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๓
ซึ่งมา ส่วนทรัพย์สินอื่นผู้คัดค้านหักสามได้มาจากการทำมาหากินโดยสุจริต ทรัพย์สินตามคำร้องจึง
มิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร้ายแรงผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากผู้ร้องยกเรื่องของ
ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไปแล้วเกิน ๕ ปี
ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๔๕, ๔๙ และผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง
คดีจึงขาดอายุความ สำหรับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน เป็นเงิน

ส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ได้มาจากการทำงานไม่ได้รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้อีกครอง
แทนผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องและ
คดีขาดอายุความเนื่องจากผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก
ตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ผู้ร้องไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณา โดยไม่ปรากฏ
พฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
ตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๕๕ (๑) และ (๓) สำหรับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นแผ่นดิน ในส่วนบัญชี
เงินฝากเป็นเงินเดือนที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้รับ เงินที่สามมีมอบให้ เงินที่ได้จากการขายทองคำและการเป็น
นายหน้าขายที่ดิน สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙
ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไป
ชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาจากการแต่งงาน
ของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาโดยผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไฟลิน
มารดาของผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์
เพอร์ราเร่ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ดังนั้น
บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนของผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งและต้อนรับ
ให้ผู้คัดค้านที่ ๒ โดยเสน่หา เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย
จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดย
รั่วราษฎร์ปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องและคดีขาดอายุความ เนื่องจากผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหา คือ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี โดยคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) และ (๓) สำหรับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ในส่วนบัญชีเงินฝากเป็นเงินที่ได้กำไรจากการเล่นหุ้น สำหรับที่ดินจำนวน ๑๙ แปลง มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำร้อง ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินกำไรจากการเล่นหุ้น รวมกับเงินที่ได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และนายเจริญ สวัสดิ์พาณิชย์ บุขของผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาซึ่อรวมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวมของผู้คัดค้านที่ ๓ กับผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนและข้อเท็จจริงที่คู่ความรับกันในชั้นตรวจพยานหลักฐาน ประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส

และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการบังกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วยการบังกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้มีอ่าวเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย และตามมาตรา ๒๙ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองและคู่สมรส ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่า ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติ จึงมีมติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ตามมติการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ และคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๕ และร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๔,๔๒๔.๕๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยว่าเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และร.๒๔ คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานและไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา

รำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่อยู่ในข้อผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสามตามคำร้อง รวมมูลค่า ๓๖,๕๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามอ้างเหตุว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไปแล้วเกิน ๕ ปี และเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่ารำรวยผิดปกติล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา โดยไม่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและไม่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้ร้องไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนตามกฎหมายและคดีขาดอายุความแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เห็นว่า พระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการป.ป.ช. เห็นว่า เป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา... (๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภัยในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลา ๕ ปี แล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ ดังนี้ตามบทบัญญัติตั้งกล่าวเป็นบทจำกัดอำนาจของผู้ร้องมิให้รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวขึ้นพิจารณาไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกรณีที่ผู้ร้องมีมติยกเรื่องขึ้นพิจารณาเอง เมื่อคดีนี้สืบเนื่องมาจากผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่ง พบร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมรำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน กรณีถือได้ว่าวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง อันเป็นมูลเหตุให้ผู้ร้อง

ยกเรื่องขึ้นพิจารณาเป็นวันเกิดเหตุแห่งการรำรวยผิดปกติ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพันจากคำแหน่งเมื่อนับถึงวันที่มีการแจ้งข้อกล่าวหา คือ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๗ ปีเศษ ยังไม่ล่วงเลยระยะเวลา ๑๐ ปี จึงไม่ต้องห้ามผู้ร้อง มีเหตุกเรื่องขึ้นพิจารณาตามบทบัญญัติตั้งกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อขณะที่ผู้ร้องยกเรื่องขึ้นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไปแล้วเกิน ๕ ปี การที่ผู้ร้องจะมีอำนาจยกเรื่องของ ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาตนนั้น ผู้ร้องมีหน้าที่ต้องแสดงให้เห็นว่า มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณี ที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเป็นเงื่อนไขในการใช้อำนาจของผู้ร้องตาม กฎหมาย ซึ่งจะทำให้ผู้ร้องมีอำนาจพิจารณาเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา อันเป็น การกระทบต่อสิทธิในทรัพย์สินของประชาชน สำหรับคดีนี้การที่ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพันจากคำแหน่งพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน นั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติแล้ว แต่ในส่วนการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้มีการ พิจารณาว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อรัฐหรือไม่ อย่างไร ลำพังการรำรวยผิดปกติที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ วรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อ หน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งอดถอนสั่งลงโทษได้ออกผู้ถูกกล่าวหา ก็เป็นเพียง ข้อสันนิษฐานของกฎหมายเท่านั้นไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวน เมื่อผู้ร้องมีได้แสดงให้ เห็นว่า การรำรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องด้วยเงื่อนไขที่ผู้ร้องจะยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาได้ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่า การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไปต่อสวนเป็นการยกขึ้นด้วยเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวย

ผิดปกติที่ให้อำนาจผู้ร้องยกขึ้นได้ส่วนได้เสียใน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา นั้น เห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติให้กรณีที่ผู้ร้องอ้างต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย เมื่อคดีนี้ไม่ปรากฏเหตุที่ผู้ร้องจะยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาได้ตามมาตรา ๕๕ ดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดิน คดีไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป

วินิจฉัยยกคำร้อง.

นายไสวเกษ วัฒนพันธุ์

(อ.ม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๑๗/๒๕๖๘

ในพระปรมາภไรยพระมหาภัตตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	ผู้คัดค้าน
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตนจันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบบริษัทธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐ

- ๒ -

(อ.ม.๕๐)

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมาตรา ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย และนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นบิดา ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากการเงินเดือน มีพฤติกรรมรำรวยผิดปกติ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน จากการเปรียบเทียบทางบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว พบรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๔,๔๒๔.๔๘ บาท เพิ่มขึ้นผิดปกติ มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาไม่นังสือชี้แจง ผู้ร้องไถ่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้ว พงได้ว่าทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรำรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้น ผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่ (๑) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๔๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และ

(อ.ม.๔๐)

ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท รวม ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท (๒) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา-ตราด บัญชีเลขที่ ๑๗๙-๒๔๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๙๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท (๓) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๘ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๑,๐๐๐ บาท รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท (๔) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- ๔ -

(อ.ม.๔๐)

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๖๗๘.๐๘ บาท รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท (๕) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอยุธยาบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๙-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท (๖) เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท (๗) เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐

- ๔ -

(อ.ม.๕๐)

บาท วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท (๔) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๗๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๙๔,๐๐๐ บาท (๕) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๒๗,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท (๖) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท (๗) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๓, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๒, ๘๗๘๙๓, ๘๗๘๙๔, ๘๗๘๙๕, ๘๗๘๙๖, และ ๘๗๘๙๗ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านที่ ๓ ตือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท และ (๘) ที่ดิน โฉนดเลขที่ ๒๕๑๗๔ และ ๒๕๑๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอ

- ๖ -

(อ.ม.๔๐)

ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อพิจารณาหนังสือซึ่งแก้ข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งสาม พยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเห็นว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาได้มายโดยร่วมมือผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติอย่างที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๓, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๗๑๐, ๘๗๘๗๑๑ และ ๘๗๘๗๑๓ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๗๙-๒๕๑๖๐๐-๘ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕๕-๙ ซึ่งอบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ซึ่งอบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ซึ่งอบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ ไว้เป็นการชี้คราว และมีหนังสือส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารพยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่วมมือผิดปกติกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ในประเด็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่วมมือผิดปกติหรือไม่

- ๗ -

(อ.ม.๔๐)

ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าสามารถยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการใต้ส่วนผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสองประกอบกับความผิดร้ายแรงผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งตลอดจน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่ง มีอำนาจสั่งไล่ออก หรือดำเนินการตลอดได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอمنติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายได้กำหนดเนื้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร้ายแรงผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นใต้ส่วนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสองเป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมร่วมกันแต่ทั้งสองฝ่ายไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่ง

- ๔ -

(อ.ม.๕๐)

รายงานการไตร่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกลเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับซ่อมทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ หรือไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๕, ๑๗๖ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประจำท่านนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ได้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทาง

(อ.ม.๕๐)

ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม และลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้ว ตามบทบัญญัติตามมาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ร้องรับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือ วันยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หรือเกินกว่า ๑๐ ปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณียังไม่มีความชัดเจนว่าความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการผิดกฎหมายที่จะเข้าข่ายกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปี แล้วได้ และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๕ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่

(ออม.๕๐)

ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ได้มา ก่อน และขอชี้แจงว่าเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ซึ่งบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เงินฝาก ๖ รายการ เป็นเงินที่ได้รับจากสินสอดทองหมั้นจากผู้คัดค้านที่ ๒ มอบเงินสด ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากครอบครัวผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามประเพณีการหมั้น เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และวันแต่งงานเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ รายการอื่นเป็นดอกเบี้ย สำหรับที่ดินแปลงจำนวน ๑๙ แปลง ที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการร่วมกันซื้อ ผู้คัดค้านที่ ๓ มิได้อีกกรรมสิทธิ์แทนผู้ถูกกล่าวหา ส่วนเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๗๗-๒๘๑๖๐๐-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ได้จากการขายรถ Ferrari วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รวม ๘ รายการ เป็นเงินประกันค่ารถ Ferrari ซึ่งนายพิตินันทน์หรือตัวแทนของนายพิตินันทน์โอนมาให้ หรืออาจจะเป็นเงินที่ลูกค้าของผู้คัดค้านที่ ๑ โอนมาเป็นค่าเครื่องประดับเล็ก ๆ น้อย ๆ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

(ออม.๕๐)

(มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๗๗-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินสดส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เพื่อใช้หมุนเวียนในบัญชีและเป็นเงินสดที่ได้จากการบริษัทโปรดี คอนเซปต์ จำกัด ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ ให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ว่าเป็นเงินที่โอนมาจากบัญชีเงินฝากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๖๔๘-๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด ๖,๘๘๘,๘๘๘ บาท โดยโอนเงิน ๑,๘๘๘,๘๘๘ บาท มาฝากบัญชีนี้ และทยอยถอนเงินออกเพื่อใช้จ่ายและนำเงินเข้าบัญชีด้วยตนเอง เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๔-๖ เป็นเงินที่โอนมาจากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ เป็นเงินถอนมาจากบัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๖ บาท ๒ รายการ ต่อมาวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ นำเงินสดที่ถอนมาฝากเข้าเพื่อเปิดบัญชีเงินฝากประจำ ที่แบ่งเป็นสองยอดเนื่องจากเจ้าหน้าที่ธนาคารแนะนำหากจำเป็นต้องใช้เงินบางส่วนจะถอนเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือจะได้รับดอกเบี้ยต่อไปจนครบกำหนด เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๓ มีนาคม

(ออม.๕๐)

๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกมาจากบัญชีอื่น หรือ เป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ เพื่อรับเงินที่นายวงศ์ศักดิ์สามีฝากเข้าเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่าย เปิดเตล็ด เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๐๙๓๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๒ ขายทองที่สะสมไว้และเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ ได้กำไรจากการขายทองและได้เงินจากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อําเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระเงินสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากการงานแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไฟลินมารดาผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ที่เป็นข้อของผู้คัดค้านที่ ๒ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ ธนาคาร

(อ.ม.๕๐)

กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๗๙๑-๗ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึง
วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้จากการเล่นหุ้น Forex ดังนั้น ทรัพย์สิน
ดังกล่าวเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว^๑
จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการยืนบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๗๕ กำหนดว่า การกล่าวหา
ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหา
ดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างดำรงตำแหน่งหรือพ้น
จากตำแหน่งไม่เกิน ๕ ปี และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๗, ๑๘๘ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงแต่งตั้ง
คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า
ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่ง
การดำเนินการดังกล่าวนั้นเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก

- ๑๔ -

(ออม.๕๐)

ตามแน่นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่งเกินกว่า ๕ ปี คดีจึงขาดอายุความแล้ว และขอชี้แจงเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๙๙-๒๘๑๖๐๐-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำไม่ได้แต่ไม่ได้รับโอนจากผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้สำหรับเป็นค่าใช้จ่าย และวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้เพื่อใช้สำหรับซื้อขายหุ้นเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท ทั้งหมดเป็นเงินโอนจากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่ ๓๘๔-๑๐๗๖๔๙-๓ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหาและ/หรือผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวนเงิน ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดเป็นบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ รวม ๑,๐๐๐,๖๗๔.๐๘ บาท ขอชี้แจงว่าจำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าได้รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา และการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวนของเงินไม่ได้หรือไม่มีการถอนเงินจากบัญชีอื่นมาเข้าบัญชีนี้และชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวนไม่ได้ก็ไม่ผิดปกติเนื่องจากเรื่องเกิดมานานแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

- ๑๕ -

(ออม.๕๐)

(มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔-๑๐๑๓๐๓-๖ รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท เป็นเงินที่ถอนมาจากการบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๙๐๐-๙ ซึ่งบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท รวม ๒ รายการ จากนั้นนำมาเปิดบัญชีนี้ และเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕๕-๙ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินเพียงเล็กน้อยที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาจากการทำงานและไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหาผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนขยายกัน เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ระหว่างอยู่กินด้วยกัน ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยได้รับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ จดทะเบียนสมรสกับนายโภศล สุขสมภัตตร์ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ ตามคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้รับเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ นั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐานไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินในบัญชีดังกล่าวได้มาจากการผู้ถูกกล่าวหาจึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยืนยันว่าคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมนัยและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา

(อ.ม.๕๐)

มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียน
หรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใดมาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความแล้ว และขอซี้แจงเงินฝากธนาคาร
กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่
๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่
เบิกมาจากบัญชีอื่น หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการ
เป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๗๘ ใช้รับเงินเดือนที่โอนมาจากการ
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และเบิกถอนใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวและ
ครอบครัว และนำเงินสดที่ได้รับจากนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พานิชย์ สามี ฝากเข้าบัญชีเพื่อให้
ธนาคารหักเงินในบัญชีเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าบัตรเครดิต เงินฝาก
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๐๘๗๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน
๒๕๕๕ เป็นเงินขายทองที่สะสมและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี
จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา
จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕
พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินกำไรจากการขายทองและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน
นำมาฝากเข้าบัญชี จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง และที่ดิน

(ออม.๕๐)

โฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอ
ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน
เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มอบให้
ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากการแต่งของ
ผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไฟลินมารดา
ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์
Ferrari ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด
ดังนั้น บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มา ก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งและ
ที่เป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำ
บ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่
ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่วมมือผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยืนยันว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับ
แต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์
๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓)
ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีการกระทำที่
ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูก

- ๑๙ -

(อ.ม.๕๐)

พ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริต หรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใดมาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความแล้ว และขอชี้แจงเงินฝากธนาคารกรุงศรี
อยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๗๙๗-๗ รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้
กำไรจากการเล่นหุ้น Forex ผ่านธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ
จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ปัจจุบันยังเล่นหุ้น Forex ผ่าน
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำหรับที่ดินเปล่ารวม ๑๙ แปลง ตั้งอยู่ที่ตำบลห้วยใหญ่
อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงิน
กำไรจากการเล่นหุ้น Forex รวมกับเงินที่เคยได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และนายเจริญ สวัสดิ์
พาณิชย์ ปู่ของผู้คัดค้านที่ ๓ รวมกันนำมาซื้อร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวม ไม่ได้
ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยข้อหาเดียวกันในปัญหา
ข้อกฎหมายว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้อภัยสั่งในคำพิพากษา
พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน ประกอบรายงานและสำนวนการไต่สวน และ
พยานหลักฐานจากการไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตร
นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมี
ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการ

(ออม.๕๐)

นายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาโดยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้มีผลเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายนี้ด้วย วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ผู้ร้องพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า จากการตรวจสอบยืนยันข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่ง ปรากฏว่าทรัพย์สิน

(อ.ม.๕๐)

เพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ มีพฤติการณ์ร่าวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา
ร่าวยผิดปกติ ผู้ร้องจึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามมติการประชุม
คณะกรรมการ พ.ป.ช. ครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๕ และ
คำสั่งคณะกรรมการ พ.ป.ช. ที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๖
คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนสอบถ้อยคำพยานบุคคลรวม ๓๐ ปาก รวมรวมพยานเอกสาร
โดยแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้ง
ข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙
กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยว่าจะเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนใน
วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๔ คณะกรรมการไต่สวนมี
ความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร่าวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
มากผิดปกติอยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านห้องสาม รวมมูลค่า ๓๖,๕๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท
ผู้ร้องพิจารณาแล้ว มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๔๔/๒๕๖๓ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ เป็น
เอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวน และให้ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน
เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่าวยผิดปกติกเป็น^๑
ของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้

(อ.ม.๕๐)

ในประเดิనว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจใต้ส่วนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหารำร้ายผิดปกติหรือไม่ คณะกรรมการร่วมผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ประชุมร่วมกัน แต่ไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการใต้ส่วนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้องเรียนคำร้องต่อศาล

นี้ปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ เห็นว่า พระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติการดำเนินการกรณีรำร้ายผิดปกติไว้ใน “หมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนที่ ๒ การดำเนินการกรณีรำร้ายผิดปกติ” โดยมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อความประภูมิคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่า เพราะเหตุมีการกล่าวหาหรือเพระคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รำร้ายผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการใต้ส่วนโดยพลัน” วรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาและการใต้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในหมวด ๒ การใต้ส่วน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีการบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในส่วนนี้” หมวด ๒ การใต้ส่วน มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อความประภูมิคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่จำเป็นต้องมีการใต้ส่วน ต้องใต้ส่วนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่

(อ.ม.๕๐)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน” วรรคห้า บัญญัติว่า “ภายใต้กำหนดอายุความ เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัย หรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แต่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสอบสวนและดำเนินการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีโดยเร็ว” การใช้อำนาจในการไต่สวนตามหน้าที่ดังกล่าวของผู้ร้องมีข้อจำกัดบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปราศจากข้อหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นมิเที่ยงธรรม (๑) ผู้ร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้ว เกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้ว ก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้” โดยหมวด ๕ ส่วนที่ ๒ “การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ” มีบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติไว้เช่นพานามาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ

- ๒๓ -

(อ.ม.๕๐)

ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือการทำธุกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวินิจฉัย...” วรรคสาม บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบต่อไป แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย” ส่วนหมวด ๒ “การไต่สวน” มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐบรรดาที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน” วรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจาก การเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี” บทบัญญัติตั้งกล่าวหามิให้ผู้ร้องดำเนินการไต่สวน โดยมีข้อยกเว้นว่า “มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” ซึ่งการที่บุคคลได้ร่วมผิดปกติ อันบ่งชี้แสดงว่าบุคคลนั้นมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือเพิ่มมากผิดปกติ และซึ่งที่มาของทรัพย์สินว่าได้มาด้วยความชอบธรรมตามปกติไม่ได้ โดยที่บุคคลตั้งกล่าวด้วยทำแบบแผนทางการเมืองย้อมถือได้ว่า

- ๒๔ -

(ออม.๕๐)

เป็นเรื่องร้ายแรง มิพักต้องประภูมยุติชัดแจ้งว่าบุคคลดังกล่าวได้ทรัพย์สินนั้นมาจากการทุจริต หรือจะต้องถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการอันทุจริตต่อหน้าที่แต่อย่างใด สอดคล้องกับ เจตนาرمณ์ของกฎหมายที่มุ่งบังคับเอาแก่ตัวทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือโดยไม่สมควรและไม่สามารถแสดงให้เห็นประจักษ์ได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวมีที่มาในทางที่ชอบ โดยไม่จำต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาหรือไม่อย่างไร ดังที่ปรากฏบทบัญญัติมาตรา ๕๗ วรรคสอง ว่า “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากการอันเนื่องมาจากการ ความตายนี้ให้คุณธรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนในข้อกล่าวหาว่าร่วมรายผิดปกติ ต่อไปได้” ส่วนการพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าว “เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรง” หรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาจากสภาพอันเป็นการกระทำนั้น ๆ ที่ก่อให้เกิดความ รับผิดตามกฎหมาย หาใช่จากการกระทำความผิดอื่นหรือจากมูลเหตุหรือลักษณะของการ กระทำนั้นว่าต้องก่อให้เกิดความเสียหายมีผลเป็นประจักษ์เต่อย่างใด มิฉะนั้นแล้ว กรณีที่เจ้า พนักงานกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน... เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน...เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ...ไม่ว่าการนั้นจะชอบ... ด้วยหน้าที่...” ก็มิอาจใช้บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บังคับแก่กรณีดังกล่าวได้เลย อัน ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายให้สมเจตนาرمณ์ในการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาได้ ทั้งที่

- ๒๕ -

(อ.ม.๕๐)

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มีอายุความ ๒๐ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ (๑) ซึ่งหากใช้บทบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๙ ตัดอำนาจได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แก่กรณีความผิดดังกล่าว ก็ย่อมขัดแย้งไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ วรรคห้า ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการได้ส่วนได้ภายใต้กำหนดอายุความ ประกอบกับการรำรวยผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ นิยาม “รำรวยผิดปกติ” หมายความว่า “การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมายสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ รวมทั้งกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย” ซึ่งทรัพย์สินที่เพิ่มมากขึ้นผิดปกติ ย่อมปรากฏขึ้นจากการรายงานทรัพย์สินที่บุคคลนั้นมีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นอสังหาริมทรัพย์หรือเงินในบัญชีเงินฝากธนาคาร อันถือได้ว่ามีพยานหลักฐานปรากฏชัดแจ้งตามข้อยกเว้นดังกล่าวแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่าตำแหน่งที่ตนเองเคยดำรงอยู่นั้น ไม่มีอำนาจออกคำสั่งหรือมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม ที่ตนสังกัดอยู่ก็ตาม ไม่ว่ากรณีจะเป็นเช่นใด ผู้ถูกกล่าวหาอาจจะเป็นผู้ใช้ผู้สนับสนุน

(อ.ม.๕๐)

ช่วยเหลือให้ความสะอาด หรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในลักษณะอื่นได้ โดยไม่มี
ข้อจำกัดว่าต้องมีการกระทำความผิดด้วยตนเองในตำแหน่งหน้าที่นั้น เม้นหากว่าผู้ถูกกล่าวหา
ได้ทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นผิดปกติจากการกระทำความผิดอื่นที่มิใช่การทุจริตต่อหน้าที่ ก็มีผลเพียงว่า
ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น มิใช่จะกลับกลายเป็นว่า
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้ร้ายผิดปกติแต่อย่างใด สำหรับคดีนี้จากทางไตรส่วนของผู้ร้องประกู
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อาทิ รายการทรัพย์สินลำดับที่
๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบล
ตลาด อ.เมืองปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา
๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งชั้นได้ส่วนของผู้ร้อง คณะกรรมการไตรส่วนสอบถ้อยคำพยานบุคคล
ประกอบด้วย นายทวีเดช งามจรงกุล เจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในทรัพย์ดังกล่าวกับนางสาว
จิรนันท์ ตันติพิบูลย์ ภริยา นางสาวจิรนันท์ และกลุ่มพยานบุคคลซึ่งขณะเกิดเหตุเป็นพนักงาน
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย นางสาวเกษาณีย์ คาดข้า นางสาวพิศมัย
โพธิ์ศิริ กับนางศุภวนารี ทับสุข ที่เกี่ยวข้องกับการชำระเงินค่าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว
โดยสรุปความได้ว่า นายทวีเดชยืนยันว่าขายบ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ราคา
๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเหตุที่สัญญาซื้อขายดังกล่าวระบุราคาเป็นเงิน ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
เนื่องจากเป็นเอกสารที่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาจัดทำมาให้พยานลงลายมือชื่อ พยานได้รับค่าซื้อขาย
จำนวนที่ตกลงกันครบถ้วนแล้วจึงลงลายมือชื่อโดยไม่ได้อ่านข้อความในเอกสารโดยละเอียด

- ๒๗ -

(อ.ม.๕๐)

การชำระราคาดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๒ มัดจำด้วยเงินสด ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ ๒๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท นัดให้ไปรับเงินสดที่บ้านผู้คัดค้านที่ ๒ พยานติดต่อผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ แคนอล ให้ไปนับเงินสดที่บ้านผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ และโอนกรรมสิทธิ์โดยฝ่ายผู้ซื้อมีผู้ถูกกล่าวหาเพียงคนเดียว เงินสดที่ได้จากการชำระราคา พยานมอบหมายให้พนักงานธนาคารดังกล่าวนำไปชำระหนี้ที่พยานกู้ยืมจากธนาคารเพื่อซื้อสั่งหาริมทรัพย์ดังกล่าวและเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของพยาน ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำของพยานกลุ่มพนักงานธนาคารและเอกสารรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีธนาคารของนายทวีเดชที่มีรายการชำระหนี้และฝากเงินเข้าบัญชี โดยพยานกลุ่มพนักงานธนาคารต่างยืนยันว่าได้ไปตรวจนับเงินสด ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านของผู้คัดค้านที่ ๒ จริง ขั้นพิจารณาผู้ร้องอ้างพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารดังกล่าวเข้าไปต่อส่วน มีนายทวีเดชและนางสาวพิสมัยเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว และนางสาวสุภากรณ์ พฤกษ์ชัยกุล กรรมการในคณะกรรมการต่อส่วนเบิกความถึงการต่อส่วนคดีนี้ ซึ่งรวมถึงการสอบถ้อยคำพยานบุคคลดังกล่าว และข้อซึ้งแจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหากับคำซึ้งแจงคัดค้านของผู้คัดค้านซึ่งข้อเท็จจริงจากการต่อส่วน ในช่วงปี ๒๕๕๕ ผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่มีรายได้ ตามแบบแสดงรายการเสียภาษีบุคคลธรรมดा ช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะซื้อบ้านพร้อมที่ดินในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวนเท่ากันหรือจำนวนที่ใกล้เคียงกับราคารหัพย์ที่จะซื้อ ทั้งช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ ก่อนที่

(ออม.๕๐)

ผู้ถูกกล่าวหาจะซื้อบ้านพร้อมที่ดินประมาณสามเดือนเศษ นายวงศ์ศักดิ์ บิดาของผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินสดรวมกัน ๕๗๐,๐๐๐ บาท ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายวงศ์ศักดิ์ที่ยื่นต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมการปกครองเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายวงศ์ศักดิ์กรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมการปกครองเปรียบเทียบกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายวงศ์ศักดิ์ที่ยื่นกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปีเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ก็ไม่มีรายการทรัพย์สินใดลดลง แสดงให้เห็นว่านายวงศ์ศักดิ์และผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินสดอยู่ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ รวม ๕๗๐,๐๐๐ บาท และหลังจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ นายวงศ์ศักดิ์และผู้คัดค้านที่ ๒ ก็ไม่ได้จำหน่ายทรัพย์สินรายการใดที่จะทำให้ผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินสดจำนวนดังกล่าวมาให้ผู้ถูกกล่าวหาใช้ซื้อบ้านพร้อมที่ดิน โดยชั้นใต้ส่วนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจงแก้ข้อกล่าวหาว่าราคากล่าวขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตกลงกันเพียง ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่มีการทำสัญญาจะซื้อขายประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จดจำจำนวนแน่นอนไม่ได้เนื่องจากพนักงานธนาคารแจ้งว่าเพื่อทำสัญญากู้ยืมจากธนาคาร แต่ภายหลังเมื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทราบจึงให้ยืมเงินและบอกว่าไม่ต้องไปกู้ยืมจากธนาคาร ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๒ และนายวงศ์ศักดิ์ ซึ่งแจงและให้ถ้อยคำทำงานเดียวกันว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ช่วยชำระราคาเป็นเงินสด ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินสดของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ชำระ และพนักงานธนาคารรับเงินสดจำนวนดังกล่าวไปซึ่งแฉเชียร์เช็ค

- ๒๙ -

(อ.ม.๕๐)

มอบให้แก่ผู้ขาย ซึ่งขัดแย้งกับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคากล่าวข่าย การตรวจนับเงินสดเพื่อชำระราคา และรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากธนาคารที่ได้ความจากพยานบุคคลของผู้ร้องดังกล่าว โดยพยานหลักฐานผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ฝ่ายตนยกขึ้นอ้างและหักล้างพยานหลักฐานของฝ่ายผู้ร้องได้ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ ชี้นิติส่วนให้ถ้อยคำว่า อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตกลงซื้อขายราคา ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ ช่วยชำระราคาเป็นเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ชำระ ชั้นพิจารณาเบิกความประกอบบันทึกยืนยันข้อเท็จจริงและความเห็นว่าไม่ได้นำเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของตนชำระราคาอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว ดังเช่นที่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ และพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาเบิกความอ้างในชั้นพิจารณาเนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่มีเงินจำนวนมากถึงขนาดนั้น และหากเป็นผู้ชำระราคา ก็ย่อมต้องให้ใส่ชื่อของตนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินดังกล่าวด้วย จากข้อเท็จจริงที่ได้ความจากพยานดังกล่าว ประกอบกับที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าเงินที่ชำระราคาค่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเป็นเงินสด ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้นำมาอบให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการต่อ เป็นเงินสดที่เก็บไว้ ไม่ได้นำเข้าฝากบัญชีธนาคาร เพราะสะดวกและปลอดภัย ก็ไม่สมเหตุสมผลกับที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เคยประกอบอาชีพพนักงานธนาคารเป็นระยะเวลาประมาณ ๒๔ ถึง ๒๕ ปี จนถึงปี ๒๕๔๖ ทางใต้ส่วนเมืองไม่ปรากฏพยานหลักฐานอันเป็นพิรุธหรือเหตุให้ระวางสงสัยว่าพยานบุคคลดังกล่าวของผู้ร้องจะให้ถ้อยคำและเบิกความไม่ตรงต่อ

- ๓๐ -

(อ.ม.๕๐)

ความจริงปรักปรำฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้าน จึงมีหนังสือรับฟังได้โดยพยานหลักฐาน
ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามที่อ้างเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ยกขึ้นต่อสู่ไม่มีหนังสือให้ฟังได้
ส่วนพระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๕๙ นั้น เป็นกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ถูกร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกล่าวถึง
“ผู้ถูกร้อง” ที่มิได้มีบันนิยามไว้ดังเช่นนิยาม “ผู้ถูกกล่าวหา” ที่หมายความว่า “ผู้ซึ่ง
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการไต่สวนตามพระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว” โดยการ
กล่าวหาจะยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานก็ได้ และยื่นมอยู่ภายใต้บังคับมาตรา
๕๕ ดังเห็นได้จากบทบัญญัติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ที่ว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การ
กล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจาก
การเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยก
คดีกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้อง
ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่ง
ดังกล่าวแล้วแต่กรณี” ซึ่งมาตรา ๕๕ (๓) ก็ระบุถึง “ผู้ถูกร้อง” ไว้ในบทบัญญัติดังกล่าว โดยใน
ส่วนกรณีการกล่าวหารายอื่นที่ร่วมกันผิดกฎหมาย ให้คดีโดยที่ไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่ง
ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดได้ร่วมรายผิดกฎหมายให้คดีโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(อ.ม.๕๐)

ดำเนินการให้ส่วนโดยพลัน” จากบทบัญญัติมาตราต่าง ๆ ดังกล่าว เมื่อพิจารณาประกอบกับ
แล้ว มีข้อความท่านองเดียวกับพระราชนักุณฑิประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๗ “การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน”
มาตรา ๗๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชนักุณฑิประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นว่า “การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่วຍผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้กลุกกล่าวหา�ังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี โดยให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติกรรมนั้นหรือเรื่องที่กล่าวหาดังนั้นเข้า
หลักเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ถ้าผู้กลุกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย” วรรคสอง “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
นั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่
ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่วຍผิดปกติขึ้นต่อส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่ผู้ดำรง

- ๓๒ -

(อ.ม.๕๐)

ตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี” มาตรา ๗๗ “ในกรณีที่เรื่องที่กล่าวหาเข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๗๕ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้าย粱ผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป” โดยบทบัญญัติในหมวด ๔ “การไต่สวนข้อเท็จจริง” มาตรา ๔๔ “ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน (๒) ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่อยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงและมูลกรณีแห่งการกล่าวหาเป็นเรื่องเดียวกัน” มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง “ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อจะดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้” วรรคสอง “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไปได้” ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่มีบทบัญญัติจำกัดอำนาจไต่สวนและข้อยกเว้นดังเช่นมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ

(ออม.๕๐)

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ คงมีเฉพาะที่บัญญัติทำองเดียวกับมาตรา ๕๙ วรรคสอง ปรากฏในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๘ “การตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ” มาตรา ๘๔ วรรคสี่ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้ว ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำการใดๆ ให้เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี” ซึ่งการจำกัดอำนาจให้ส่วนตามหน้าที่ดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอายุความและไม่ตัดอำนาจของผู้ร้องที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ ไม่ใช่อายุความตามประมวลกฎหมายอาญา และโดยเฉพาะเกี่ยวกับมาตรการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านพิสูจน์ แผ่นดินเพราะเหตุร้ายผิดปกติ ที่มุ่งบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านพิสูจน์ ไม่ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร้ายผิดปกติหรือมิได้เป็น

- ๓๔ -

(อ.ม.๕๐)

ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เว้นแต่กรณีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ซึ่งพระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามวาระหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบต่อไป แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย” เมื่อตามพระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บทบัญญัติในหมวดการไต่สวน มาตรา ๔๙ วรรคท้า เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวาระหนึ่งหรือ วรรคสาม หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ยังคงมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัย หรือ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ภายใต้กำหนดอายุความ และกรณีการดำเนินการกรณี ร้ายแรงผิดปกติ มิได้มีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดอายุความไว้ เมื่อผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหา ให้สิทธิ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือโต้แย้งคัดค้านแล้ว แม้เป็นระยะเวลาที่ ล่วงพ้นยานานหลังจากเกิดเหตุหรือพ้นจากตำแหน่ง ก็เพียงมีผลเกี่ยวกับภาระการพิสูจน์ของ ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านซึ่งระยะเวลาที่ผ่านพ้นไปอาจเป็นอุปสรรคต่อการแสวงหา พยานหลักฐานหรือยกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่มาของทรัพย์สินขึ้นอ้าง ซึ่งเป็นเรื่องการซั่นนำหนัก พยานหลักฐานในการแก้ข้อกล่าวหาหรือพิสูจน์ถึงที่มาของทรัพย์สินว่าได้มาโดยชอบ ที่ควร ต้องฟังให้เป็นคุณแก่ฝ่ายที่ต้องเสียประโยชน์จากการที่ผู้ร้องยกเรื่องขึ้นไต่สวนล่าช้าหรือ

- ๓๕ -

(อ.ม.๔๐)

ภายหลังผ่านพ้นระยะเวลาไปนาน แต่เมื่อได้มีผลถึงขนาดตัดอำนาจของผู้ร้องที่จะยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินเพราะเหตุรำรวยผิดปกติ แต่อย่างใด ทั้งหากจะนับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลเป็นกำหนดระยะเวลาดังที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามอ้าง ระยะเวลาที่ผ่านพ้นไปส่วนหนึ่งก็ย่อมมีเหตุจากการที่คณะกรรมการไต่สวนอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามที่ขอขยาย ดังนั้นมีข้อเท็จจริงฟังยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ต่อกماพันจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การที่ผู้ร้องประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าจากการตรวจสอบยืนยันข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่ง ปรากฏว่า ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ มีพฤติกรรมรำรวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหารำรวยผิดปกติ และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวน กับมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามเอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐรำรวยผิดปกติ ซึ่งผู้ร้องมีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง

- ๓๖ -

(อ.ม.๕๐)

เมื่อการดำเนินการดังกล่าวบันแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นมูลเหตุให้ผู้ร้องพบร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติจนถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๒๓ เป็นระยะเวลาไปไม่เกิน ๑๐ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้ว เกินห้าปี ตามมาตรา ๕๕ (๓) ก็ตาม แต่เมื่อกรณีคดีนี้มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและผู้ร้องเห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเข้าข่ายยกเว้นของข้อห้ามที่มิให้ผู้ร้องรับเรื่องหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ต่อมาเมื่อคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณาข้อไม่สมบูรณ์ของทั้งสองฝ่ายระหว่างอัยการสูงสุดกับผู้ร้องไม่อาจหาข้อยุติได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ต่อไป ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้อง ส่วนบัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติหรือไม่ เมื่อองค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่าผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่เป็นประโยชน์แก่คดีอีกต่อไป.

นายเพิ่มศักดิ์ สายสีทอง